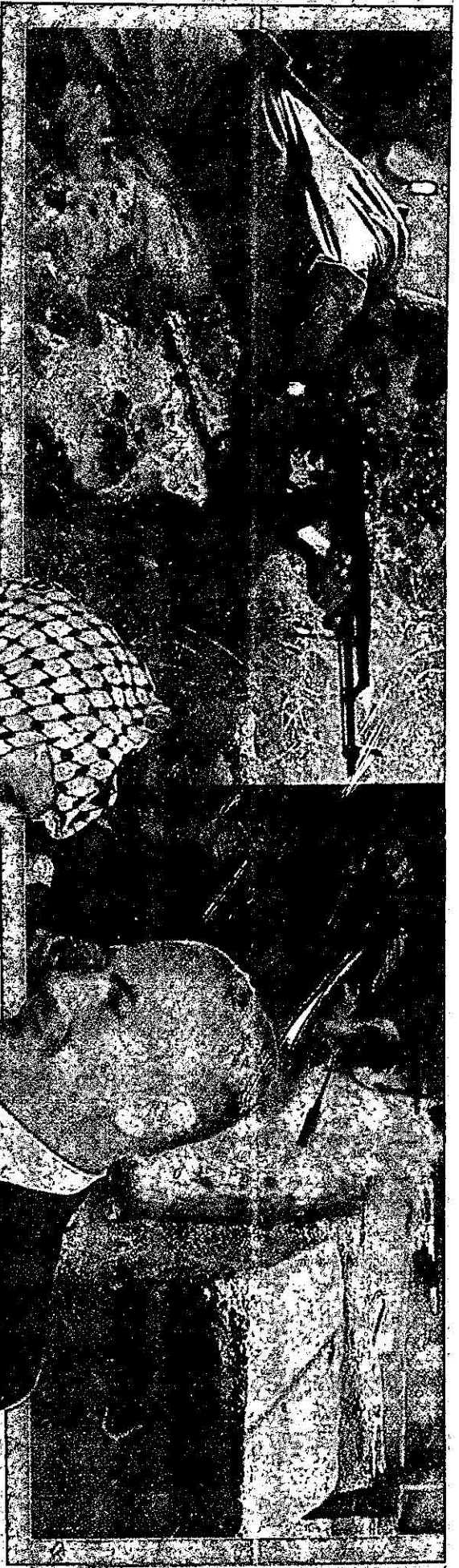

אוסף פרסומי מיוחד - שבט תשנ"ו - '86

המבצע

תדניוניתן צי

שני המטהלים החדשים
מחזקים את שם אתה מסמך
הפנימיים על בסיס חזקות
(החזקות מתעוררות ופוסקות לסיכונים רבים)

הסכם חברון, שנחתם בחורף שעבר, היה אמור לפתוח דף חדש מבחינת התעקשותה של ישראל על עקרון ההדדיות

בנימין נתניהו ודובריו הדגישו שאינם ההסכם החדש יופר בידי ערפאת. לא יהיו ויחורים נוספים.

היום כבר ברור שיששראל קיימה את ההסכם ואילו ערפאת הפך את כל טעיפיו.

1. הפלישתניות מעבר לגורל שנקבע בהסמך אוסלו.
2. הימנעות של הרשות הפלשתינית מתקומת משרדים או מקיום פעולות שלטוניות כלשהן מחוץ לאוטונומיה (הכוונה הייתה לירושלים, בעיקר).
3. מלחמה נחוצה של ערפאת כטורח הכוללת:
4. א. היצוק שיחוק הפעולה הבטחוני בין ישראל לרשות הפלשתינית.

ל

פני פחות משנה העבירה ממשלת נתניהו את חברת, עיר האבות, לשליטת הרשות הפלשתינית. מיותר כמעט להזכיר שראש-הממשלה היסט מאור לפני הפיגוע. הוא משך את המשא-ומתן ככל יכולתו, אך כופר של דבר מסר את העיר לערפאת לחוק ממורבלעת יהודית קטנה, היענה שלו היחה: הכטחתי ערב הבחירות לא לפוצץ את הסכמי אוסלו, ואני חייב למלא את החייבותי. אם כתוב בהסכמים הללו שתכרוז צריכה לעבור ללשתינתיים, אין לי ברירה אלא לכפר את החייבותי.

בנימין נתניהו הדגיש שוב ושוב שיש הבדל גדול בין הנסיגה מהפרוץ לבין הנסיגה מעזה, ריחו ושאר ערי ישי"ע במקומה הממשלה הקודמת. ממשלת השמאל, כך טען, לא הקפידה שערפאת ימלא את חלקו שלו בהסכמי

מוזכר המדינה האמריקאית
ווארו כריסטופר:

"הבהרת. לערפאת
שביאות התהייכותי
יהיה יסוד קריטי.
להשלמת הסכם
הביניים"

מכתב נלווה לחסכם חפרון, 15.1.97

שמשו פרס.
"תפקיד המילד
בעולם הערבי"

בית הפלתינאים משחרר את ישראל מהתחייבות שקיבלה על עצמה בהסכם הכרזת, לבצע שליש פעימות נוספות בהחזרה ושומרון עוד לפני הסדר הקבע. זנישיא-ביל קלינטון ומזכיר המדינה כריסטופר אף המונה כנאומיהם שוב ושוב את המונח "הרדיות" (רסיפורטי) באנגלית, שלמדו מראש-ממשלתנו.

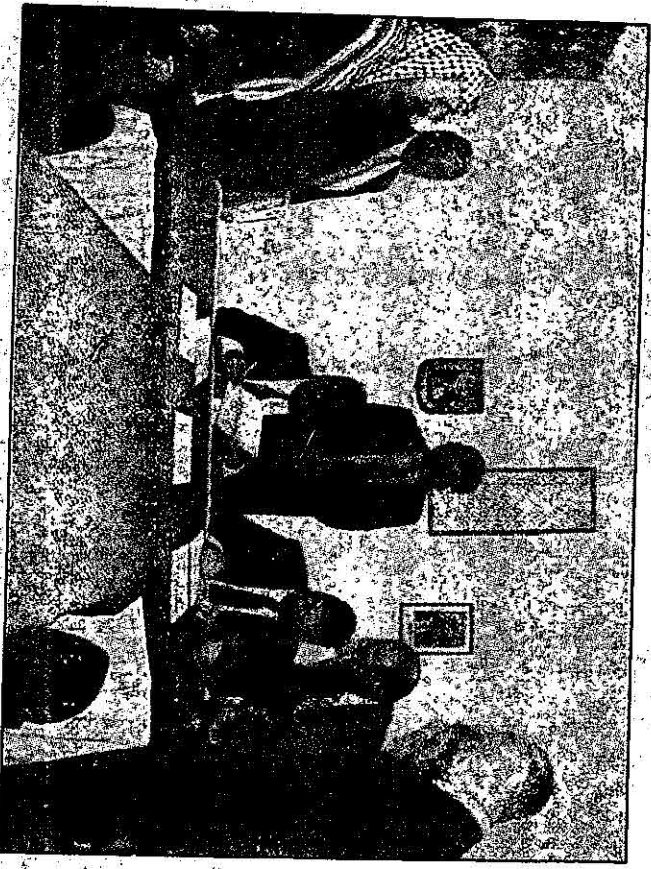
במהלך השת החודשים ההשונים לאחר החתימה על הסכם זכרון-מלאה ישראל את כל ההתחייבויות שקיבלה על עצמה במסגרת ההסכם. כחזות צה"ל נסוגו יומיים לאחר החתימה מפנין הממשל הצבאי בחברון ומתכוונות הערבות שם. החושבים היהודיים במקום אולצו להצטרף

משמרת השמא, ין שני, א ויקינות שעורפאת ימלא את חלקו שלו בהסכמי אוסלו, ואילו ממשלת הליכוד כן תקפיד. היא אמנם מעבירה לו את חברון כדי להחזיר את רצועת להמשיך בתהליך השלום, אך לא תמסור לו שטחים נוספים במקרה שימשיך לזלזל בהתחייבויותיו כלפינו.

מלת המפתח היתה "הרדיות" כלומר, אי-שש הצדדים מקיימים את ההתחייבויותיהם החודיות או שאף צד לא מקיים. "הסכם חברון" שנחתם בחודש ינואר אשחקר, היה אמור לפתח דף חדש מבחינת המעקבותה של ישראל על העיקרון הזה. ראש-הממשלה ודוכריו הדגישו שאם גם ההסכם החדש יופר בידי ערפאת, לא יהיו ויתורים נוספים.

בעולם הערבי
שונה מבטולם שלנו
אצלנו, מילד
היא התחייבות
אצלם, מילד
היא קישוט

דיעות אחדונות, 2.9.94

חתימת הסכם חברון, 15.1.97 (ל.ע.מ.)

זכרים מפורשים ברות זו הפיעו בנוסח החלטת הממשלה על ההיערכות מחדש בחברון, מיום ז' בשבט התשנ"ז, 15.1.97, לאמור: "הממשלה שבה ומדגישה שתנאי מרכזי להמשך התהליך עם הפלתינאים הוא קיום הרדי של התחייבויות הצדדים".

כדי שלא יהיה אחר-כך מקום לאי הבנה באיזה התחייבויות מדובר, הן פורטו, בנספח שצורף להסכם חברון. נאמר בו כי "הצד הפלתינאי חזר על מחויבויותיו לצעדים ולעקרונות בהתאם להסכם הפנינים". בהמשך הנספח צוינו במפורש אותם צעדים ועקרונות:

1. התחייבות פלתינית להשלים סוף סוף את תהליך שינוי האמנה הפלתינית.

2. התחייבות לא להחזיק את המשטרה

"הממשלה שבה
ומדגישה שתנאי מרכזי
להמשך התהליך עם
הפלתינאים הוא קיום
הרדי של התחייבויות
הצדדים"

חלטת הממשלה לאישור הסכם חברון, 15.1.97

התקנת חוקי המעורבות

לכצע את הסכמי אוסלו והברית באופן חד-צדדי, בלי שום קשר לאופן קיום ההסכמים בידי הצד השני, וכאילו שאנחנו צריכים תמיד להיות הפראירים של המזרח התיכון. לגודל הפלא, נתמכת הבנייה הצופה זו בידי האמריקנים, שערכו בהתייחסות יחס למימוש עקרון ההדדיות, ואף על-ידי שרים בכירים באופוזיציה משמאל. הרושם לדבר על האופוזיציה משמאל, הרושם המוטעה שהם יוצרים אומר שהפשיטות מקיימים – פחות או יותר – את חלקם בהסכמים הקודמים, ולכן גם ישראל חייבת – כביכול – להמשיך במסגרת שאלהן המחויבה באותם הסכמים.

בעמודים הבאים נוכיח, שחור על גבי לבן, שהפשיטות הפרו את כל סעיפי הסכם הברית, כפי שהפרו לפני כן את הסכמי אוסלו א' ו-ב'. הם אולי הפירו בישראל, אבל הם לא ויתרו על תוכניהם, המתבטאת באמנה הפלתינאית ואיום מכורים בעקבות ההדדיות. נכמלים אחרות: אין שלום.

תקנות לחוק

שני הפנהיים נפגשו ביום 15 בנואר, 1997, בנכחות המתאם האמריקני המיוחד למזרח התיכון. הם ביקשו ממנו להיכן תשובות לחוק זו על מנת לסכם את אשר הם מסכימו בהשגתם.

אחריות פלטינית

הצד הפלטיני חוזר על מחויבותיו לערבים ולעקרונות הבאים בתנאים להסכם הבניים:

1. השלמת חילוף חוקן האמנה הפלטינית.
2. מלחמה בטורף ומעילת אלמות חזוק שיתוף פעולה ביטחוני.
3. מילת הסתה ותעמולה עוינת. כמפורט בסעיף XXII של הסכם הבניים.
4. להלחם בשטחיות וביעילות כנגד ארגוני טרור ותשתית טורף.
5. מעצר, העמדה לדין והענשה של טרוריסטים בקשות להעברת חשודים ואשמים יבוצעו בתנאים לסעיף II (7) (1) לספר IV להסכם הבניים.
6. הורמת כלי נשק בלתי חוקיים.
7. גזילה של המשטרה הפלטינית יהיה בתנאים להסכם הבניים.
8. בצורה פעילות שלטונית פלטינית, ומיקום משרדים שילטוניים פלטיניים, יהיו כמפורט בהסכם הבניים.
9. ההתייבויות המפורטות לעיל יופלו מיידית ובמקביל.

נשאים נוספים

כל צד הינו חופשי להעלות נושאים אחרים אשר אינם מפורטים לעיל הנוגעים ליישום הסכם הבניים ולמחויבויות של שני הצדדים הנובעות מהסכם הבניים.

הוכן על-ידי השגררה דניס רוס
לבקשת ראש המשלוח בנימין
נתניהו ויל"ר, אמר ערפאת

ייעמדתו על שלושה עיקרים בהסכם חברון
הדבר הראשון הוא עיקרון ההדדיות.

הסכם שמחייב רק את הצד הישראלי ושקל הוא נותן והצד הפלשתינאי לוקה - איננו הסכמי"
 (ראש-הממשלה, בנימין נתניהו, בעת הצגת הסכם חברון בנסת, 16.1.97)

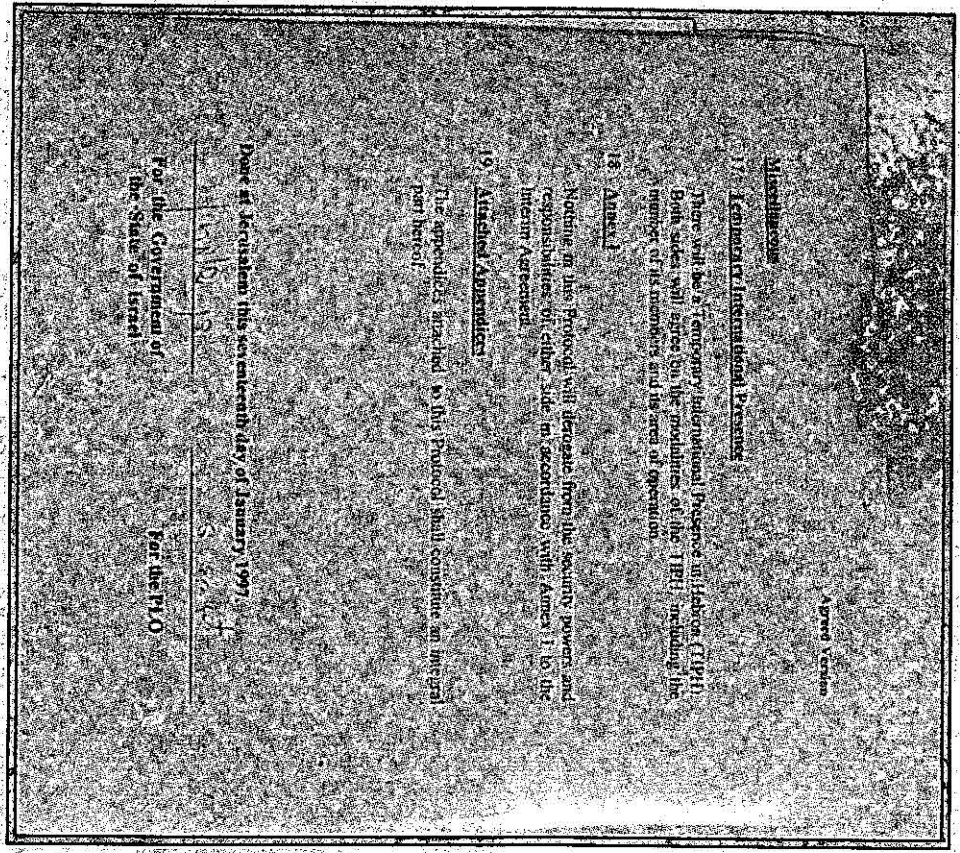

דו"ח הפרות ההסכם 3

הוודיות, ובמלים אחרות: אין שלום, אין ביטחון, ולכן אין סיבה להמשיך בנסיונה.

"התרשמות לתיק" - מסמך ההתחייבויות הנלווה להסכם חברון (15.1.97)

הפלישתנית ותובעת מישדאל נסיגה רחבת היקף בהחזרה ושומרון, כאגל שיש חוק בינלאומי המחייב את ישראל

(ל.ע.מ.)

הסכם חברון חתום על ידי שאני עריקאת ודו שומרון

במרחב מחייה צר ומאויים, כמעט בכל יכולת התרחקות. 31 מחבלות שפוטות שוחזרו מהבלא, ובהן המתבלות שרצחו את צבי קליין מעפרה, אח החייל דוד מנוס ואת תלמיד הישיבה אליעזר שליזנגר מירושלים. כמו כן חידשה ישראל את המשא-ומתן עם הפלישתניים בכל הסוגיות שבהן התחייבה לדון במסגרת הסכם חברון (פתחת נמל החופה כדוגמה, הפעלת המעבר הבטוח וכדו'). בתדלית חודש מרץ 97, ככתוב באותו הסכם, אף קיבלה הממשלה החלטה על ביצוע הפעימה הראשונה ביו"ש (נסגרה זו לא יצאה אל הפועל רק בגלל שההפלישתנים סירבו לקבל את השטח שהוצע להם). בקיצור, ישראל מילאה את כל ההתחייבויות שקיבלה על עצמה בהסכם שחתמה עם הרשות הפלשתינית בינואר 97. לעומתה, הפלישתנים לא כיבדו אפילו סעיף אחד. כל מה שהבטיחו נותר על הנייר. בהודעות רשמיות מטעם משה ראש-הממשלה, בקיץ ובסתיו האחרונים, נקבע חד-משמעית כי "הרשות הפלשתינית הפודה את רוב תנאיו הכתובים של ההסכם, ולא מילאה אף אחת מהתחייבויותיה כפי שנכתב בהרשומה לחתימת ההסכם חכרון".

את יעל-פי-כן באה עכשיו הרשות

אור ירוק לפיגועים מדיניות הדלת המסתובבת מה קרה לנועק הנלתי חוקי מהומת נתניהו

בהסכם חברון חוקר והמתייבה הרשות הפלסטינית להילתם בטרור ולמנוע אילמות" במציאות לא רק שהיא לא מנעה פיגועים אלא אף נמנעה להם אור ירוק שייחוף הפעולה הכפתוני נותר על הגייר למרות מחוות פיני עיר האבות שומדת בשונה המגמה שהסתמנה בשונה הר אשווק לאתק הסכמי אוסלו. ההסכמים החריפו את שועמתהטרור

התקנת צדק

שתיכנה לתקוף את היישוב הר ברוב בשומרון). כתוצאה עקיפה מפיגועים אלה נמשך השפל הקשה בתירות הזרה ונמשך הצורך בייבוא פועלים זרים, שלא לדבר על המשך אוררת המועקה הכללית והפחד המקנן בקרב אזרחים ובים. מדורגוב כן-יהודה כירושלים, למשל, סובל מאז הפיגוע האחרון מתנועה רללה יחסית של עובדי אורח. אנשים חושכים פעמיים לפני שהם הולכים לשוק מחנה יהודה, לקניית מלחה או לדיינגוף סנטר. האם זה מה שהתבטח לאורח ישראל בעת החתימה החתוגיגית על הסכמי אוסלו כ-

אור ירוק לפיגועים

להלחם בטרור ולמנוע פיגועים (החוקים החדשים יכנסו לתוקף תיכף)

דילום הנספך היה מטרות

משרת ללב בהסכמי אוסלו. מטרות העיקריות הייתה השגת ביטחון לאורחתי ישראל. שלא יריו פיגועים ברחובות ובאוטובוסים; שכל הילדים יחזרו בשלום הביתה, שלא נצטרך עוד להילחם, ואננם, ההסכמה על מלחמה משותפת כטרור נחשבה לגולת הכותרת של ההסכמים. בין ישראל לפלשתיננים, גם של הסכם חברון. בהסכם הזה, שכאמור נחתם לפני שנה, החתייב יאסר ערפאת "להילחם כטרור ולמנוע אלימות". היה עליו לא רק להעביר לנו את כל המידע שיש ברשותו על פיגועים אפשריים אלא גם לעצור מהכלים, להסל את חשתיה כטרור, למנוע הסחה עוינת נגדנו ולהחזירם נשק בלתי חוקי.

"ערפאת נתן אור ירוק לפיגועים נגד ישראל"

קיינות אחרונות, 17.3.97

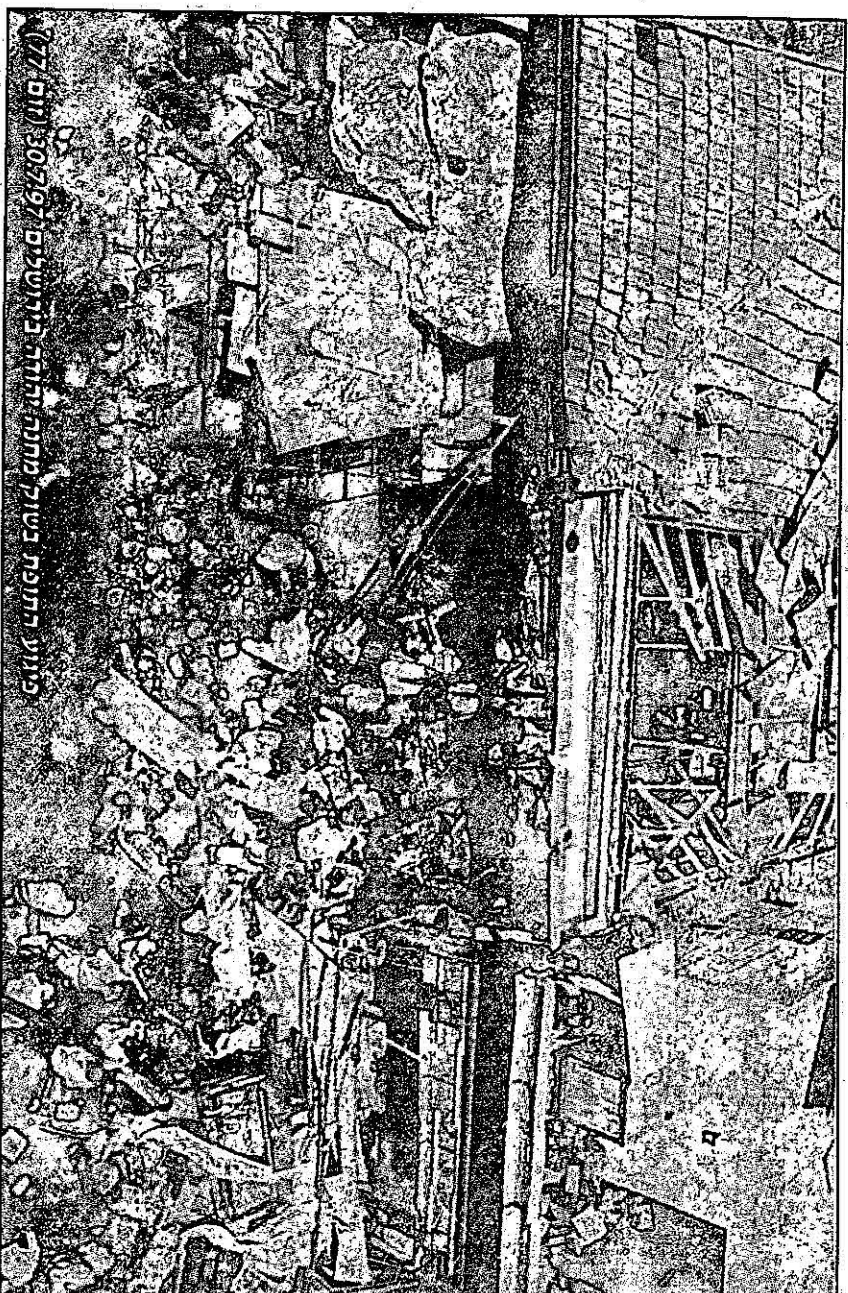
דו"ח רשמי מטעם ממשלת ישראל

על-פי הסכם אוסלו ב' ומעמית X

על-פי הסכם אוסלו ב' (סעיף X)
 "שני הצדדים ינקטו בכל האמצעים
 הדרושים על מנת למנוע מעשי טרור,
 פשיעה ואלימות המכוונים נגד הצד
 השני, נגד אנשים הנמצאים תחת
 סמכותו של הצד השני או רכושם,
 וינקטו בצעדים משפטיים נגד
 העבריינים". בתרשומת לחיק המלווה
 את הסכם חברון אישרה הרשות
 הפלתינית מחדש וכמפורש את
 התחייבותה זו.
 בפועל, מאז הסכם חברון לא נקטה

דו"ח רשמי מטעם
 ממשלת ישראל: מאז הסכם
 חברון לא נקטה הרשות
 הפלתינית כל צעדים להוציא
 מחוק לחוק אהוני טרור
 ותשתיתם השוארת על כנה
 יכולתם של אהוני הטרור
 לבצע פיגועים קטלניים נגד
 ישראל לא נפגעה"
 (לשכת היחונות הממשלתית, תל"
 אביב, 97)

ולחזרים נשק בלתי חוקי.
 במציאות, לא רק שערפאת לא מנע
 פיגועים אלא אף נתן להם אור ירוק.
 29 ישראלים נרצחו כירודשלים, בתל-
 אביב ובמדבר יהודה בחמישה פיגועים
 קשים שארעו כשנה האחרונה לאחר
 הנסיגה מחברון. פיגועים אחרים סוכלו
 ברצף האחרון בידי המקרה (וזכרים את
 הנגב שסתב את תיק הנפץ בחוף
 גורדוק) או בזכות ערנותם של כוחות
 הביטחון שלנו (שתפשו על חם
 במחסום א-ראם חוליית חוטפי חיילים
 וכן חוליית "שוטרים" פלתינים

פגוע התנחל בשוק מחנה יהודה בירושלים, 20.9.97 (זוס 77)

ראש השב"כ, עמי איילון
למחרת הפיגוע בקפה
אפרופו:
"ת"א - ורם
אפילו לא הרינו
את השפופרת בצד
השני"

דיועות אחרונות, 23.3.97

אולכרייט לערפאת:
"יש להלחם בטרור
24 שעות ביממה
ולא רק כשהדבר
נוח"
 תאריך, 17.9.97

פועלים מתחפרים במרתון בני יהודה בירושלים, 5.9.97 (לעמ')

ראו התאחדות בניין

הפלישתנית, ליד אוטובוסים שהסיעו
ליל בית-ספר יהודיים במיש קטין.
כנס לא נפגע אש. למרבה הצער, חם לא חזר על
שנשפה: הוחסם טען עופאת בתוך
כיהם הגיעו מחוד ששח החנוך

הרשות הפלשתינית כל עצרים לוחציא
מחוק לחוק את ארגוני הטרור
ותשתיתם הושארה על כנה. יכלתם
של ארגוני הטרור, לבצע פיגועים
קטלניים נגד ישראל לא נפגעה איפוא
החלטת ה"ח" הניצח מנסות

ראש הממשלה בנימין נתניהו

"הפלתה-ינאים"

בחרו בטרור כנשק

במשא ומתן"

ידיעות אחרונות, 27.3.97

ראש אג"ן האלוף משה יעלון (בוג')

"למרות הסכם

אוסלו, ערפאת לא

ויתר אפילו ליום

אחד על האלימות

והטרור ככלי

לגיטימי להשגת

יעדים לאומיים"

ידיעות אחרונות, 8.7.97

5 דו"ח הפרות הסכם

לשליטה ישראלית, אך זיהוי גופות הדרוגים כמכון לרפואה משפטית הוכיח שהיושב-ראש משקר. שוב משקר.

שלושה ישראלים נוספים שמצאו מותם בפגיעים לאחר חתימת הסכם חברון הן הצעירות תגית וביצקי וליאח קסטיאל, ששוספו למרות בואדי קלט, ותלמיד ישיבת עטרת כהנים בירושלים, גבריאל הרשכרג. כשני הפגיעים הללו אמנם לא הוכח קשר ישיר לאור ירוק כלשהו מטעם הרשות הפלשתינית או למחדלים מכונים שלה, אך איז ספק שהם נובעים מאוירת האיבה השוררת לפרט הסכימ אוסלו, איבה שדוכרי הרש"פ וכלי התקשורת שלה מלבים באמצעות הסתה בלתי פוסקת. (פרק מיוחד מוקדש להסתה הזאת בהמשך החוברת - המערכת).

למרות הצעו, ונט / א / זון עז עצמו בעת ששני מחבלים מתאבדים פרצו עצמם בשוק מחנה יהודה בירושלים ב-30.7.97.

השניים הגיעו לשוק לאחר שצוידו במטעני המוות כחור שטחי האוטונומיה, נעמדו במרחק עשרות מטרים אחד מהשני, והפעילו את המטענים בהפרש של שניות ספורות. 16 בני אדם נהרגו ו-177 נפצעו. פגיעה שפל דומה, שאף הוא תוכנן והוכן כחור שטחי האוטונומיה, בוצע במסגרת בן-יהודה בבירה ב-5 בספטמבר 97. ארבעה ישראלים נהרגו ו-200 נפצעו. בחום הקירח מאומצת של זריעות הכיטחון שלנו החברה, כי ארבעת המחבלים שביצעו את הפגיעים בשוק ובמדרחוב שוחררו חודשים אחדים לפני הפגיעים מכלא שכס של הרשות הפלשתינית. עד

"ערפאת הצליח לשכלל לפדי אמנות את יכולתו להפעיל אלימות מפלי להשאייה טבעית

אצבעות הוא מעלה לעשות צעדים הפונים בנחתון הישראליים מולדע מוצק שבידי קהיליית המודיעין מעביע על כל שכל ואשי ארגוני הטרור הערביים הבני הערב מה מתקש מהם הזושב-ראש נתנו הוראות להכין פיגועים"

(מפ"ש חבאי חזן בן-יש" ידיעות אחרונות, 23.3.97)

כחוא זה. כך קובע דו"ח רשמי מטעם ממשלת ישראל, שהופק בידי לשכת העיתונות הממשלתית והופץ בארץ ובעולם.

במקום למנוע טרור, נתן יו"ר הרשות הפלשתינית אור הרוק לקבוצות טרור לפעול. בלילה שבין חשנה לעשרה במרץ 1997, כך מספר הדו"ח הני"ל, כינס ערפאת בעזה את ראשי החמאס, החזית הדמוקרטית והחזית העממית ואותה להם על הסכמתו לפגיעו טרור נגד ישראל. כתום הפגיעה, שנמשכה כל הלילה, הבינו הנצגים שיו"ר הרש"פ נתן להם יד חופשית לביצוע פיגועים כאלה. עם בוקר הוא אף הורה לשחרר מכלא עזה של הרש"פ את איברהים מאדמה, מנהיג הירוע הצבאית של תנועת החמאס. מקאדמה היה אחראי לפגיעים קודמים אחרים נגד ישראלים ופלשתינים, ושחרורו היה בכתנית איתות נוסף לארגוני הטרור לחדש את פעילותם.

ראין, התוצאות לא אחרו לכוא. כעשרה ימים אחר-כך, ב-21 במרץ 97, התפוצץ מחבל מארגון החמאס בקפה "אפרופ" בתל-אביב. בתוצאה מן הפיצוץ נהרגו 3 נשים יהודיות צעירות ו-48 עובדי אורח נפצעו. כל העולם זועזע מתמונת התינוקת הברוכיה, שהפכה לתומה כאותו פיגוע נפשי. בחלוף שבועיים נוספים, ובמסגרת המשך ההבחוב של אותו "אור ירוק" פוצצו עצמם שני מחבלים מתאבדים, לכושים במדי המסטרד

אגודת נירנק לפניג' וצענים

הכשרות ופיקוח
 המלחמה בשטיפות
 ובפניג' וצענים באגודת נירנק
 (בד"ר שנתון יתרון) נפתח אגודת הפיקוח

תמונת מעמדות הקונים

מדיניות הדלת האסתובבת

במהלכותנו על הסכמי אוסלו ערפאת לא רק התחייב לחדול באופן אישי מדרך הטרור, אלא גם קיבל על עצמו לרדוף ולעצור פלשתינים אחרים שימשיכו בדרך זו. הסכם אוסלו ב' מציין במפורש, שכל אחד מן הצדדים החתומים עליו ייעצור, יחקור ויעמיד לדין עבריינים ואנשים אחרים המעורבים באופן ישיר או עקיף במעשי טרור, אלימות ודחסה" (סעיף XXV). סעיף זה אושרר מחדש במסגרת הסכם חברון.

אך כנגד אצל ערפאת אין קשר בין והוסכמים למה שקורה בשטח. בחריסר החודשים שחלפו מאז הסכם חברון לא הועמד לדין בתחומי האוטונומיה

אפילו מחבל אחד (למעט רוצחיו של נהג מוניות יהודי מיודשלים, שמואל בן ברוך ה"ד, שהוצגו על-ידי הרש"פ כמיי שביצעו את המעשה על רקע פלילי, והועמדו בדין למשפט ראווה מהיר שכל תכליתו למנוע את הסגרתם לישראל).

מאז הסכם חברון, כמו לפניו,

נמשכת פמליא עזרה מדינית "הדלת המסתובבת" במסגרת המדיניות הזאת

מצדהרה המשטרה הפלשתנית, מעת לעת, על מעצרים של מחבלים מטריימיים, אך זמן קצר לאחר מכן משלחת אותם לחופשי ללא משפט או טוענת שנומלשו מידה. במקרים אחרים היא מדווחת על אסירים מסוכנים שיצאו לחופשת חג קצרה מכלא שכם או עזה ולא שבו לכלא בתום החופשה.

על פי פרסומי לשכת העיתונות הממשלתית כוללת רשימה המתבלים שהרשות הפלשתנית שחררה בדרך זו, מאז הסכם חברון, לפחות 13 מתבלים בכירים, האחראים לרצחתי 91 ישראלים בשנים 95-97.

1. מוחמד ערפאת איכרחהים קואגיה, מנהיג בכיר בג'יהאד האיסימלי שהשתתף במכנון פיגוע ההתאבדות הכפול ליד בית ליד, שבו נהרגו 22 חיילים.

2. מוחמד עבדל עזיז עבדאללה כשרון, חבר הג'יהאד האיסימלי שהשתתף בתי 96 ברצחתי של השוטף מאיר אליו וכפצעת אשתו בכפר ביראביבומרתן; 3. נביל חסן סלאם, שריחי, חבר הג'יהאד האיסימלי שהשתתף בהכנת הפיגוע בכפר דרום, שבו נהרגו

תמאראו: חברה המאס שהיה מעורב בתכנון פיגועי ההתאבדות נגד ישראלים

9. עבד רבו מוסא סולימאן עיד, תושב האן יונס שסייע ל'מזח המתכנן' של התמאס, חסן סלאמה, באיתור המתאבדים שביצעו את פיגועי הטרור בחורף-אביב 96. בהם נהרגו 58 ישראלים.

10. ערפאת אברהים מוחמד קוואשה, עוזרו של חסן סלאמה. 11. נביל נעים נטשה, אחד ממפקדי תא החמאס באזור חברון.

12. מוחמד נטשה, אחד ממחבלי החמאס הכבירים באזור חברון. 13. ג'יהאד מוחמד איסמעיל סולימי, חבר המאס ששימש עוזרו של מוחזי א-דין שריף וחסן סלאמה. היה מעורב בפסיגון חטיפה של חייל ישראלי בירושלים במאי 96.

מה קרה לנושא הכלתי חוקי?

הסכם אוסלו ב' חייב את הרשות הפלשתנית לפרק מנשקו כל ארגון צבאי בלתי חוקי הפועל בשטחי האוטונומיה ולחזרה את כלי הנשק

מאז הסכם חברון,

- שיחררה הרשות
- הפלשתנית מן
- הכלא לפחות 13
- מחבלים בכירים,
- האחראים לרציחת
- 91 ישראלים

ד"ר לשכת העיתונות הממשלתית יולי 97

מתחומי בית גוברין. לא נעלמה המשורה הפלשתית (למען).

**"הפלשתים
מקימים תעשייה
צבאית בני אוד
להםכמים"**

קיינות אחרונות, 15.4.97

הבלתי חוקיים (סעיף XIV).
 בתרבות חזיק של הסכם הכרזת
 אישורה הרשות מחדש את מחויבותה
 זו. האם האשרור גרם לה להתחיל גם
 לממש את המחויבות? לא ולא.
 בשנה שחלפה מאז החתימה על
 הסכם הכרזת לא נערך כל מבצע
 לאיסוף אמצעי לחימה מטעם הרש"ט
 ולא ננקטו אמצעים כלשהם להחלטה
 כלי נשק בלתי חוקיים מאשיים או
 מקצועיים. אפילו לא אחרי שני
 הפיצועים הקשים בדרושלים. כתוצאה
 מכך, כמעט ולא הוחלטו כלי נשק
 בשנה הזאת כדי הרשות, על אף
 שבשטח הנתון לשליטה מצוייני
 רכבות כלי נשק בלתי חוקיים. כמות

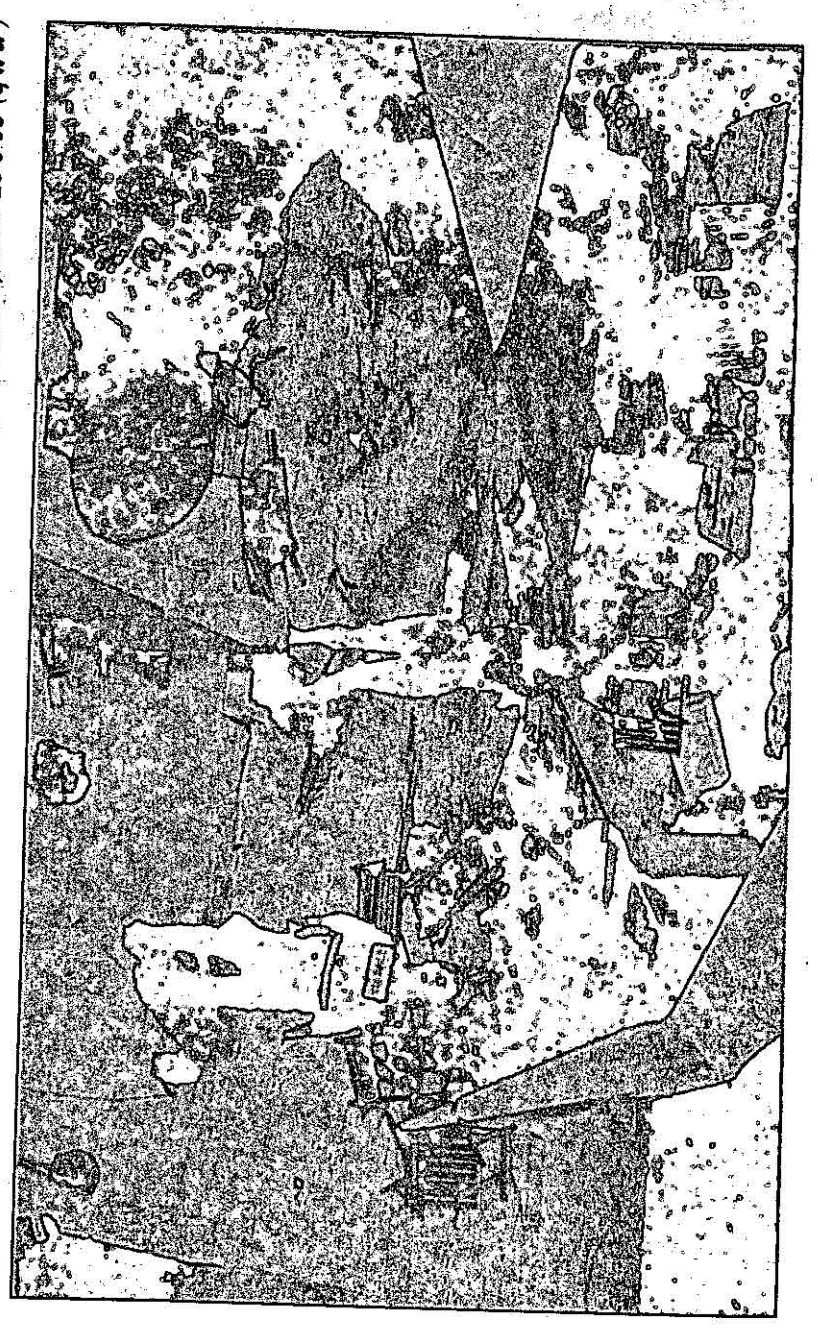
באפריל '95 שבעה ישראלים ואזרחים
 אמריקניים אחת.
 4. שאהדי עברולו רחיים מוחמד
 כאחלוט, חבר הג'יהאד האיסלמי
 שאמור היה להיות המתאבל השלישי
 בפוגע בבית ליד.
 5. עיאר עכד מוחמד חסאני, חבר בכיר
 בג'יהאד האיסלמי שהיה האחראי
 לפגיעה החמוני בדיזינגוף סנטר.
 6. עימג'אר מוחמד ח'ינאווי, חבר חמאס
 שהשתתף בהצגת תלמיד הישיבה דוד
 בויס מביית-אל כמאי '96.
 7. מוחמד חליל עאבד סירי, חבר
 הג'יהאד האיסלמי שתיכנן פיצוץ
 התאבדות נגד ישראלים.
 8. מאהר עבדל רחמן עבדל רחיים

דו"ח מטעם האלוף אורי שחור: "הרשות הפלשתית
 אינה ממצה את הדין עם אנשים שהיו מעורבים באופן פעיל בפעו
 טורי. חלקם זוכה לחס רד ולחזאי מעצ משופים." (מעצ פתוח)
 וחלקם אף משומדר ומקעז. מאז פינועי הטרור במרץ '96, אף
 תשוד/מפוקש לא הובא לדין וחושע. יחד עליון, רשומה של 200
 שמות של חשודים הועברה לדין הפלשתינים בעבר, ולמרות זאת
 הרשות הפלשתית לא נקטה נגדם צעד תקינה או ענישה."
 (דו"ח שהושג בסוף '96 לועדה החוק והביטחון של הכנסת מטעם מחאם
 המעלות בשטחים דתי)

**ראש המודיעין המסכל
ברצונת עזה, מוחמד דחלאן
"הוצאתו מידידה של
ישראל את נשקה
הכפחחני בכל הנגע
ליכולתה להגיע
לידיעות כשטפה'
הרשות הלאומית**

**מוחמד דחלאן, ראש
המודיעין המסכל בראיו
לכפאון החמאס
"נופחות החמאס
כשטפה הפלשתיני'**

**"הפלשתינית'
לאיון לעיתון החוניסי "אל-שדק אל-חוניסי",
24.9.97**

פנינת בקפה "אפרופו" בחל אביב, 23.3.97 (ל.ע.מ.)

מאות מתפללים פלשתינים שהחלו לנע לעבר במי החודים. הישות את שילמה לצעירים 30 עד 50 ש"ח ליום בעבור השתתפות במהומות ותקיפת חיילים ישראלים. במספר תקימות הצליחו המתפללים להיכנס לאזורי החיץ המפרידים בין השטחים שבשליטת הפלשתינים בעזה. בעוד השוטרים הפלשתינים אינם נוקטים אצבע נגדם. חרף בקשות מורדות ונשנות של ישראל נמנע הפלשתינים מלהקים באזורי החיץ תחנות ומתחמים שנועדו למנוע פניסת מתפללים ומחבלים לרובע היחידים במקום.

הפרשת הצבא דיון בן ישי על ערפאת: הוא מתמר המון להקדיב את הכלכלי להשיג את מטרותיו. ממעיל את השטח. את מחר שלא להחזיר טביעות אצבעות. הפונה: מבחן כוח אסטרטגי עם ישראל. פעם אפילו היתמם כאילו אינו וידע מיתו המבוקש מוחמד דף, יומיים לאחר שנפגש עימו. בלשכתו: במעורבות/הבטחתו ובאס"ז יש פסן מלאה על חתולו. הואיס: גם פוס ורביץ דהע - אבל הקפידו להכילני?

(היעות/התנות/ 28.3.97)

זו עולה בהתמדה כמוצאה מייצגן בלתי חוקי. הברחה הישרד אינפה כלשהי מטעם השלטונות (במקביל הקימה הרשות הפלשתינית עצמה תעסיה צבאית משלה, והיא מייצרת

תשובה מאוד לפניית המולדת הפלשתינית"

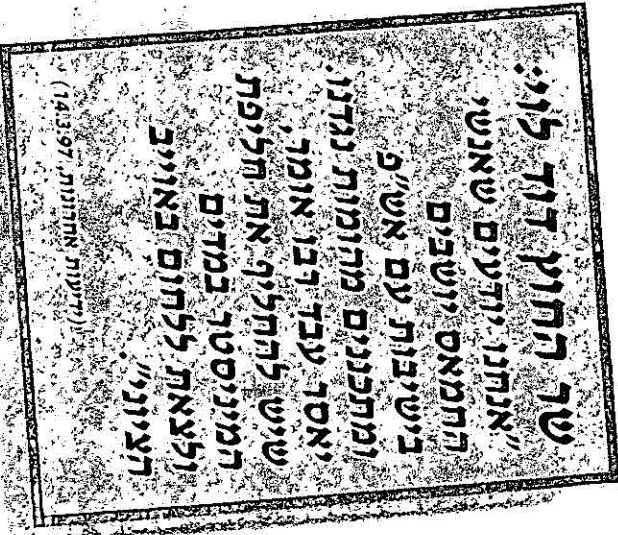
הארץ, 15.6.97

"במהומות ספטמבר העבירה המשטרה הפלשתינית ושהל לאזרחים"

ד"ר האלוף ארון שחר

ד"ר הפרות החסם 7

בגל הקשה של המהומות הושלכו בחברון על אזרחים יהודים ועל חיילי צה"ל למסלה מ-625 בקבוקי תבערה. 32 פצצות ו-15 כלי נפץ מאולתרים. גל המהומות הזה שכך כרגע שבו ציונה גיבריל ראג'וב להפסיק אותו, מה שהוכיח כי לרש"פ יש היכולת לפנות טרור ומהומות. הכעיה היא שכרדך כלל אין לה רצון לעשות זאת. צמרת שדותי הביטחון הפלשתיניים עמדה מנגד כשפורענים הסתערו בקיץ שוב ושוב על היישוב מורג בדרום גוש קטיף ועל עמדות חיילי צה"ל באזור רמאללה וקבר רחל. רק אינמי ישראל וטנקים שהוזרמו לשטח הביאו לרציפת ההתפרעויות, עד הגל הבא.

שלו ולכן הודא מורה על הפסקת הזרמת המידע בכל פעם שהוא כרעם על ישראל או רוצה לסחוט ממנה ויחזורים נוספים.

המהומות בחברון

הוכחה מיריית לכן שהסמס בחברון אינו מבשר עידן חדש בכיכונות הפלשתינים לשיחוף פעולה כטחוני היו המהומות הקשות שפרצו בעיר חודשיים וחצי בלבד לאחר הפריסה מחדש בעיר. המהומות הללו איימו להחפשת לכל שאר ערי ישראל, עד שבשלב מסוים נאלץ צה"ל להציב טנקים במבואות שכם, כפי שעשה בארבע הדומים של ערב סוכות. אשתקד.

לפי סעיף 7 להסמס חברון. מחייבים שני הצדדים "למנוע כל פדובוקציה או חיכוך העלולים להפריע למהלך התקין של החיים בעיר". לפי סעיף 3 של ההסמס, היחה הרש"פ אמורה להקים נקודות בקורת באזורים הסמוכים לאלה שבשליטת ישראל על מנת "למנוע את כניסתם לאזור הנ"ל של אנשים ומפגינים חמושים או את כניסתו של כל אדם העלול להוות איום כטחוני או לשבש את הסדר הציבורי". בשטח עצמו ארעו תרחישים שונים לחליטין. במהלך ההתפרעויות שהיו בחברון כסוף מרץ ותחילת אפריל '97, וכן בחודשים יוני-יולי '97, אירגנה המשטרה הפלשתינית התפרעויות בחברון ונמנעה באופן שיטתי מליטון

כאופן עצמאי רימוני יר ותחמושות קלה). יתרה מזאת: בשעת מבחן. כשממלקחת מתחות כין ישראל לרשות הפלשתינית, פועלת הרשות באופן יזום להפצת כלי נשק בלתי חוקיים. כפי שהוכיחו מהומות ספטמבר. אשתקד. "במהלך המשבר האחרון", קבע דו"ח מטעם מתאם הפעילות בשטחים, האלוף ארון שחר, "המשטרה הפלשתינית אף העבירה נשק לאזרחים".

- 1. החמאס.
- 2. הג'האד האיסלאמי.
- 3. הפת"ח.
- 4. החזית העממית לשחרור פלשתין
- 5. החזית הדמוקרטית לשחרור פלשתין.
- 6. הרש"פ סירבה עד כה לפנק קבוצות אלו מנשקן, ובכך איפשרה להן להמשיך לפעול תוך שהם חמושים היטב ולבצע פינועיוס רצחניים. במקום שיתוף פעולה כטחוני קיבלנו חיפוף פעולה. עבודת הצוותים המשותפים מטעם השב"כ הישראלי ושרותי הביטחון הפלשתיניים היחה מקושעת מאוד במהלך השנה האחרונה. לעיתים היא הופסקה לחודשים ממושכים, וכך נמנע מהשב"כ שלנו מידע חיוני כותר על פינועיוס צפויים. צריך להבין שמאז הנסיגה מערי ישראל להפציל סוכנים כאותם אזורים, ולכן היא תלויה מאוד

● **הסכמי אוסלו ב' וחברון מתיריים לפלשת'נאים להחזיק משטרה בסדר גודל של 24 אלף שוטרים** ● בפועל מדובר בצבא בן משרתיים 36,000 חיילים, 50 אחוז יזמרי זיהומסם ● במשטרה ישראל, לשם השוואה, יש רק 17 אלף שוטרים ● כזכור, "שוטרים" פלשת'נאים כבר הפילו חללים בקרב כוחותינו במהומות ספמפבר אשתקד ● במקום להילחם במקומנו בחמאס הם לחמו בנו במקום החמאס

צה"ל
 מהומות הדמים בספטמבר '96 פוצצו פת אחת את האשליה שהמשטרה הפלשת'נית תלחם במקומנו בטרוור ומדכא מהומות. אל"מ משה אלעד, האחראי על שיתוף הפעולה הכטרונוני עם הפלשת'נים באזור עזה, סיפר אז לכתב "ידיעות אחרונות" (5.11.96) מהקרה כשבקישי ממפקד המשטרה הפלשת'נית בעזה, הנג'רל חאג' איסמעיל עלי, לפד מחפרעים פלשת'נים: "הוא השתולל מפעם אחרת: לוי: עליך לגלות

לא יגורים למשטרה הפלשת'נית כלי שיקבל הוראה מישראל וכי מי שעוסקים בטרוור ובפשע לא יוכלו לשרת בה בשום מקרה. עוד נקבע כי השוטרים הפלשת'ניים יישאו רק אקדחים והתי-מקלע מסוג קלצ'ניקוב, אשר יעברו אצלו תחילה רישום מסודר ובדיקה בליסטית.

בפועל פרסה הרשות הפלשת'נית בישי"ע לפדות 36 אלף שוטרים, כ-12 אלף יותר מהמוסכם, הם מצויידיים בשלל כלי נשק, חלקם גנובים מצד"ל, ומתפקדים יותר כמו צבא או פלנגת

אישי. יצחק הבין המנהל אישר להם 9,000 שוטרים, בפועל מנתה משטרת עזה כלכד 15 אלף שוטרים. "הם יילחמו במקומנו בחמאס", הכטיח אז רבין, "בלי בניגין ובלי בצלם".

אחר-כך הגיע הסכם אוסלו ב', שנתחם בטאבה בספטמבר '95, ובר נקבע כי המשטרה הפלשת'נית בישי"ע תמנה 24 אלף שוטרים לכל הזות, כאשר בשלב מסויים תורשה לפדוס 6,000 שוטרים נוספים (כולומר, אחרי שצה"ל ייסוג משטחים נוספים). בהסכם אוסלו ב' גם נקבע כי אף שוטר

כ שמנתם בגין המנהל הציב להעניק אוטונומיה לפלשת'נים, הוא לקח בחשבון שהם ייזדקקו ל"כוח משטרה חזק", כלשון הסכמי קמפ-דייוויד, כדי לדאוג שם לחזק וליסדר, דובר על כך שהכוח הזה יהיה מצויידי, כמו כל משטרה בעולם, באקדחים, כאלות, בגז מרמיע ובניידות עם פנס כחול, משרה בסדר גודל של 3,000-4,000 חרביי מדים, ותו לא.

במשא-ומתן על הסכם עזה ויריחו, שנחתם בקדירי באביב '94 דרשו הפלשת'נים שמשטרתם תמנה 20 אלף

דמפנינ

מאשר כמשטרה. עשרות מהם מברקשים בידי ישראל על עבירות כטרונויות חמורות וכמחציהם לא עברו אצלו תהליך של רישום ואישור. כפי שהוסכם. כנופיות ניצי הפת'ית,

אש תופת נרתה לעבר זכונית הרב של אליו מורה

מעריב 14.7.97

3 שוטרים פלשת'נים נשאו בודד לפיגוע.

תיכנו פיגוע ידי לעבר הישוב הז' בנרבה

מעריב 15.7.97

למחרת

למחרת

האיו דריד הקוויל אה "חולייית האוויריות"

(77 דוים)

מפ"ל המשטרה הפלשתינית ראוי נצאלי

מנהיגות, לדרך לשטח ולקרוא לתושבים להתרחק מהמתחם. אני צופה עימות אלים, ואז הוא אמר לי: 'אחר חושב שאני יכול למונע מבני עמי להפגין על עניין צודק? האם אתה חושב שאני מסוגל להפעיל נגד בני עמי מדיניות דיכוי?' את הסוף אנתנו יודעים.

הרהיש דומה חזר על עצמו בתכרון, אחרי יציאת כוחות צה"ל ממנה. המשטרה הפלשתינית לא נקפה אצבע נגד המתפרעים ואף נטלה תפקיד מרכזי בליכוי המהומות. שוטרים פלשתינים עודדו מפגנים להסתער על חיילי צה"ל ועל בתי היהודים. לשווא חבט אלוף פיקוד המרכז עוזי דיין ממפקד הכוחות הפלשתיניים ביו"ש, כפגישה כמלון הייאת בורשלים, לשים קץ לתופעה הזאת. חלפו ימים רבים עד שג'יבריל ראג'וב נחז הוראה להפסיק את

אצלו תהליך של רישום ואישון, ע"י שהוסכם. כנופיות ניצי הפת"ח, לדוגמה, הן היום יחידות משטרה לכל זכר ביו"ש ובטוחה.

לשם השוואה: במשטרת ישראל משרתים היום כ-17 אלף שוטרים. במשטרת קלקליה לכה משרתים פי שבעה שוטרים מאשר במשטרת כפר-סכא הממכה.

במשא-ומתן על הסכם חברון דרשה ממשלת נתניהו לצמצם את גודלה של המשטרה הפלשתינית למוסכם בהסכם אוסלו ב', אך ערפאת אף לא טרח לקיים איתנו דיון מסודר ברדידה זו. מאז עוד הוסיפה משטרתו להתעצם והיא מונה היום כח השווה ל-12 חטיבות חי"ר מאומנות ומצוידות. נדגיש: לא מדובר בחלום בלהות כי אם במציאות מרה. במהומות הריגים של ערב סוכות תשנ"ז גבתה 'המשטרה' הפלשתינית מחיילי צה"ל מחיר דמים כבד: 16 חללים, ובהם גם קצין בדרגת אלוף-משנה. 'מפגנים' ושוטרים פלשתיניים צרו על כפר דרום, ירו והשליכו אבנים, 'זעקה כוחות ענק הוכח כי צדקן אלה שהזהירו מראש כי המשטרה הפלשתינית תהפוך במהרה לצבא. במקום להתרכז במשימות של כיטחון פנים ולהילחם בחמאס ובג'יהאד האיסלמי היא מתייחסת אל ישראל כאחגר המכצעי העיקרי שלה. 70 שוטרים פלשתינים נמצאים מאז מהומות הריגים הן ברשימה שחורה של ישראל, לאחר שירו על חיילינן. תצלומי וידיאו מתעדים את הירי של השוטרים הפלשתינים לעבר כוחות

קצין בכיר הפעיל את "חוליית השוטרים"

החוליה שנעצרה שלשום כלילה ליד הר כרמל בדרכה לפיגוע גם אחראית לירי לעבר מכוניתו של הרב לבנון ליד אלון מורה דיעות אחרונות 16.7.97

השוטרים והפעיל שת ינאים והורו: "ית כננו פי אוע"

מעריב: 17.7.97

מקור לפנתון

מפקד המשטרה הפלשתינית הורה לכצע פיגועים חוליות נוספות של שוטרים פלשתינים פועלות בשטחים

דיענות אחרונות 18.7.97

בידי ישראל הקלטות על כך שהינאים הורה לכצע פי אוע

יושלים: 28.7.97

כשפור שופש

בכיר נאלי: גינאלי אחראי ל-3 פיגועים לא לאחת

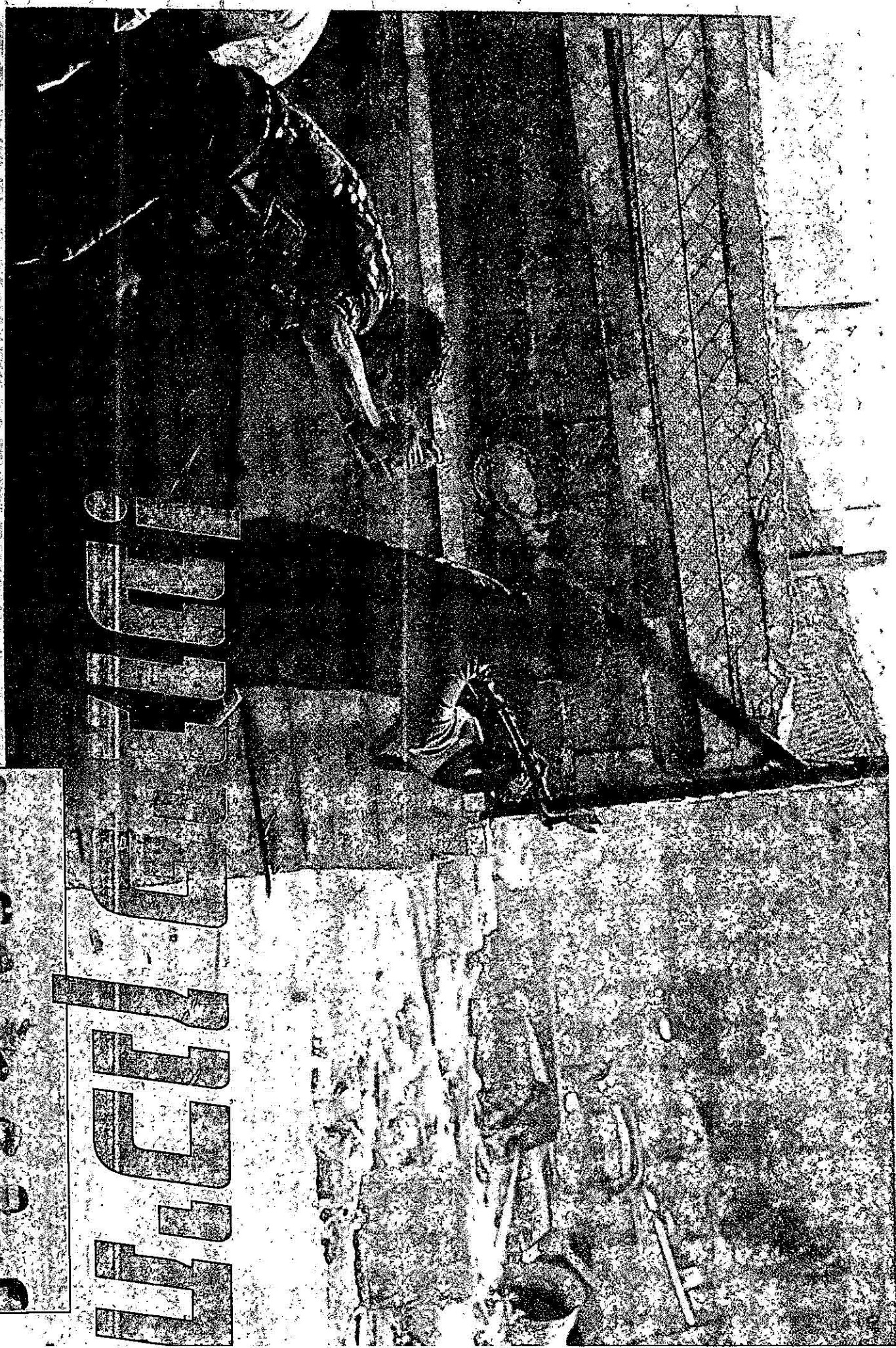
שר הכתות יצחק מרדכי: נעצור את מפקד המשטרה הפלשתינית אם ייצא מחוזמי דרושות מעריב: 5.8.97

מפקד המשטרה הפלשתינית ראוי נצאלי יצחק מרדכי: אני לא מפתח אמן

מעריב - סופשבוע

התעוררות

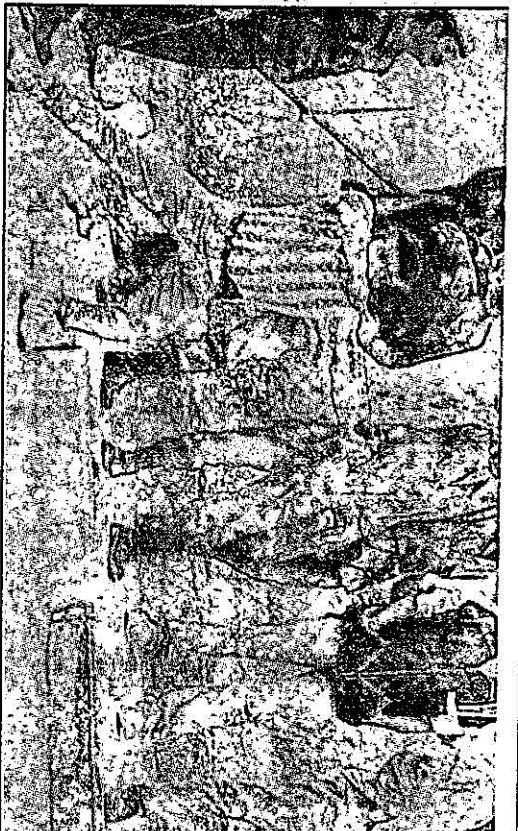
(צ"פ) "שקטת הוויכוחים" היא, וייתכן, "שקטת הוויכוחים" (צ"פ)

שאלה: האם תוכלו לזנוע מהשוטרים שלכם
שימוש בושק חס נגד חייל צה"ל?
גיבריל ראגוב: "אני מקווה שהמצב
ישתפר ולא יהיה צורך בשימוש בושק חס"
(דיעות אחרונות, 27.9.96, אחרי מתומות דומים בערב סופות)

קצין בכיר:
"שופרה היא שחיילים
פשתניאים השתמשו בבושק
נגד חיילים ישראלים"
(מעריב, 4.10.96)

בראיו לעיתון החמישי "אל-שרק אל אוסי" (24.9.97)
הודה ראש המודיעין-המטכ"ל בראעות עזה, מוחזר וחלא. כי
הרשות הפלשתינית הפרה את
הסכמי אוסלו בכך שהגדילה את
מספר השוטרים מ-24 ל-35 אלף

פלשתניאי מייחד אבנים לעבר חיילי צה"ל בנית להם בחסות קעיני משטרה
פלשתניתית הצועקים לעלם "לא לעלם"

משכם שהתכוונו לכצע פיגועים באזור
טול-כרם ("דיעות אחרונות",
18.7.97).
בכיר אחר במערכת הביטחון
פלשתנית, תאופיק טיראואי, הממונה
על המודיעין בי"ש, פיקד באופן ישיר
על מבצע חיסולם של סחורי הקרקעות.
בירושלים הוצאה נגדו פקודת מעצר
שלא מומשה עד עצם היום הזה.
גם גיבריל ראגוב, אגב, נתפס
לאחרונה על חם בפעילות פח"ית.
מחסום של משמר-הגבול ליד מעלה
אדומים גילה כמכוננתו כלי נשק לא
חוקיים, אך הוא שומור בהתערבות של
צמרת מערכת הביטחון. שומר ראשו,
אנוואר עוואד, נידון בקיץ ל-40
חודשים מאסר על חטיפת סוחר במורת
ירושלים. כעבור שבועות אחדים נמלט
ממאסרו.

המהומות, ומשוו ניתנה, הן פסקו מיד.
פרצופה הפח"עי של המשטרה
הפלשתנית נחשף כמילואו בתחילת
ספטמבר '97, כשהתברר כי מפכ"ל
המשטרה הפלשתנית, הגנרל ראוי
גיבריל, פיקד אישית על חוליית
שוטרים שלו שתקפה בירייה מפוזרת
של רב הישוב אלון מורה, ונלכדה על
חם בעת נסיון פיגוע כישור הר ברכה.
נגד גיבריל תלויה ועומדת עכשיו
בקשת הסגרה רשמית בהתימת שר
המשפטים, צחי הנגבי, ואף הוצא נגדו
צו מעצר מטעם בית משפט שלום. צו
דומה תלוי ועומד נגד סגן מפקר
משטרת שכם, ג'האד מאסימי, שסייע
אף הוא להפעלת חוליית השוטרים
המתבלים. חולייה דומה הופעלה ברדי
סגן מפקר משטרת טול-כרם, קולונל
עברשי. הוא פיקד על שלושה שוטרים

הם כבדו ארבע טונים קבטלים את האמה

המסלילים את תעמולת תיקון
האמה והפלטת ינאית
(התקנת שנת 1996)

מדורגו כנפאני, אישך זאת כארונ
עיתונאים אחרי הישיבה. הוא אמר: זהו לא
תיקון. זהו אישור לניסוח מספר חדש".

נציגים רשמיים נוספים של אש"פ
הביעו אף הם את דעתם כי האמה לא
שונתה. חבר הוועדה המינהלית של אש"פ,
סאבר חביב, הודת: "תוכן האמה נותר כפי
שהיה לפני שטרם שונה." (א-נארה, 5
במאי, 1996). קביעה דומה נכללה בחד"ח
פנימי שפורסם זמן קצר לאחר מכן על-ידי
המחלקה למחקר ומחשבה של סיעת
הפח"ח: "תוכנה של האמה הלאומית
הפלטתנית נותר כפי שהוא ולא בוצעו בו
כל שינויים." יתרה מזאת, המועצה
הלאומית עצמה לא הוסיפה כל שינוי
כאמה בהצהרת הסיום שלה. בסיומה של
הישיבה, ב-25 באפריל, היא פרסמה
מסמך המסכם את פעילותה, ולא ציינה בו
כלל את ההחלטה שנגעה לשינוי האמה
(א"ל קורס, 26.4.96).

ראש-הממשלה דאז, שמעון פרס,
אמנם טען בשעתו כי האמה כן שונתה,
אך ראשי האופוזיציה באותם ימים, חברי
הליכוד, קבעו כי ההחלטה שנעלה בעת
היא החליטה סרק והאמה עדיין בתוקף.
היה זה כהונתו של
הבחירות הכלליות
בישראל, שבמהלכן

כניסין נתינה כחב כ-95 בספרו "מקום חתח השמש"
אילו מסמלות המערב להעמיד את אש"פ כמכתו
אמיתי, ולכדוק אם הוא מוכן לתקן את עצמו, היה עליהן
לעמוד על כך שיבטל דשמית את אמותו" (עמ' 232).

האמירה הזאת תקפה גם היום. אם דוצה ממסלת
ישראל להעמיד את ערפאה במפתן אמיתי, ולכדוק אם
הוא באמת השתנה, עליה לעמוד על כך שיבטל
דשמית את ה"אמור הפלשתית". תקודאת להשמדת
ישראל ולהדברת הציונות.

כנוגע לאמה
הפלשתית: מנן שר
הביטחון בממשלת
רביב אורי אור,
הכחיה את לראשי
מועצת יש"ע, כי
הממשלה (אפילו
ממשלת השמאל)
תעמוד על מילוי
החייבות זו, אם לא
יבטל מוסדות אש"פ את האמה
הפלשתית, כפי שהחייבו בהסכמי
אוסלו ב: "יצור הדבר בעיה לגבי המשך
המו"מ עימים". כך
אמר אור.

**סעיף 19 באמה
הפלשתית הובע
"תקנות של פלשתין ב
1947 והקמתה של מדינת
ישראל בטלות ומבטלות
מייסודן, ללא קשר לדון
שיחולק"**

כאשר האמה
משמשת כמגשר
הארגון. כיוון
שבסיסם הרעיוני של
הסכמי אוסלו הוא
דחיית האלימות
כאמצעי לקיום
יחסים הדדיים, שינוי
האמה הוא עניין
חיוני ביותר. ואכן, אחת ההחלטות
המפורשות והדשות של קהלה על עצמה
הדשות הפלשתית בתחילת תהליך אוסלו
היתה שינוי האמה. בחלופי אגרות עם
ראש-הממשלה המנוח
יצחק רבין, ב-9-

ב ערביה קודאים לה "אל מית אק אל-
וטני אל-פלסטיני". בעברית - "האמה"
הלאומית הפלשתית". למעשה היא מגלילה
היסוד של אש"פ, הכוללת את מטרותיה
ויעדיה המוצהרים של הנהגת הישות
הפלשתית. כל עזר המגלילה הזאת בתוקף
לא יתכן שלום אמר בין הפלשתים
וביניהן, ואין טעם להמשיך לעשות
ויתורים מפני שהתקשותם לא לוחת על
האמה מוכיחה שום מחשבים אותה יותר
מאשר את הסכמי אוסלו.

בספרו המפורסם "מקום חתח השמש"
קובע בנימין נתניהו נחרצות: "ההיבט של
השמחה ישראל המקוון באש"פ אינו
'אינטרס' ארעי ולא 'שקטקה' חולפת.
לאמתו של דבר זהו תמצית מהותו של
אש"פ. זהו טעם קיומו" (עמ' 231). והוא
מוסיף: "אילו רצו ממשלות המערב
להעמיד את אש"פ כמפתח אמיתי, ולכדוק
אם הוא מוכן לתקן את עצמו, היה עליהן
לעמוד על כך שיבטל רשמית את אמותו"
(שם, עמ' 232). לא נשמע בהיסטוריה
שמדינה תנהל משא-ומתן לשלום עם
ארגון שנשאר מחייב להשמדתה. (עמ'
236).

דברים דומים על
השיבות שינוי האמה

של ממשלתנו גורמת. כי האמנה נותרה כשדחתה. זו בדיוק הסיבה שחתמינו שומת לחץ בהסכם תכרון הכללי, על פי מדינת ממשלתנו נתניה.

התחייבות פלשתין מחדשת "להשלים את תהליך תיקון האמנה הלאומית הפלשתין". בהסכמה לעשות כן הודחה הרשות כי טרם שינתה את האמנה, אחת לא היה כל צורך ב"השלמת תהליך השני".

מאז חלפה שנה נוספת, והאמנה עודנה בתוקף. דו"ח מקיף מטעם לשכת העיתונות הממשלתית קבע לא מכבר: "עד היום לא הוגשה ולא אושרה על-ידי המועצה כל גרסה חדשה של האמנה".

לכאורה אפשר לטעון שמדובר בסך הכל במלים, אבל אם מדובר רק במלים מדוע חשוב כל-כך לערפאת לא לשנות אותן? למה הוא מחזק ומשתמש בכל הכוחותיו בנידון? השוכח בניה משתי אפשרויות: או שערפאת לא רוצה, כי הוא שונא אותנו כמו בעבר, או שהוא רוצה, ולא יכול, וזה עוד יותר גורע, כי זאת אומרת שהעם שלו לא רוצה. מכל מקום, ארבע שני וחצי אחרי הסכם אוסלו א, שנה אחרי הסכם חברון, האמנה הפלשתין הלאומית עדיין בתוקף. בפלשתין אין כל חדש.

ידי לפשול טעין אתר
עו האמנה
הפלשתין
רדיו מונטה קלוני, 10.8.94

עומדת סוף להשתנות המועצה תברחת, שניסחה לאור הבריתות לשות הפלשתין כ-20 בינואר '96, התכנסה בסוף אפריל אותה שנה בעוד לישיבה שעוררה ציפיות רבות. ממשלת פיס אף הסכימה לחתום את נכיסתם לארץ של מחבלים נאלצים במיוחד, כמו לילה האלד ונאוף חוזאתה, המשימים כחברי המל"פ, ובלבר שלא חתיה לערפאת עלה לטעון שאין לו הפורום הדרוש לקבלת החלטות בנוף זהה.

רא עקא, חברי המל"פ התכנסו בעוד לא כדי לשנות את האמנה, אלא כדי לעבוד על ישראל. המועצה הכריזה על נכונות עקרונת לשנות את המסמך, אך הצעד המעשי היה שקטתה היה "יפוי כוחה של ועדה משפטית להכין טיוטת אמנה חדשה שחוגש בתאריך לא מוגדר. דובר הרשות הפלשתין, מוגדר.

התראות לתק בהסכם הפתון הליכה על פי תבעת מאשלת נתניה התחייבות כלשתיות וחורשת "להשלים את תהליך תיקון האמנה הלאומית הפלשתין" בהסכמתה לעשות כן הודחה הרשות כי טרם שינתה את האמנה, אחת לא היה כל צורך בהשלמת תהליך השני והאמנה טרם שונתה

השוללים את זכות קיומה של ישראל: "אש"פ מקבל על עצמו להגיש לאישורה הרשמי של המועצה הלאומית הפלשתין את השינויים

עצמים אין חוקה. הכר וכתוב או אמנה חדשה כאשר הם ואילו כפוסם לכתוב חוקה
רארץ, 26.1.96

בעבור שנה, משגר ערפאת מכתב לראשי נציגות הפת"ח במדינות ערב וכו נאמר: "לעולם לא אתן את ידי לביטול הפלשתין". (רדיו מונטה קרלי, שנתיים, האמנה לא שונתה, אך לפחות נקבע תאריך יעד סופי לביצוע השינוי. היה זה במסגרת הסכם הכנייים (אוסלו ב'), שנחתם על מרשאות הכיה הלכן בווינינגטון ב-28 בספטמבר '95. לאמור: "אש"פ מתחייב שבחידוד שיניים מיום הקמת המועצה הלאומית הפלשתין (מל"פ) ותאשר רשמית את השינויים הנחוצים

האמנה הפלשתין התגבשה בשנת 1968 בישיבת המועצה הלאומית הפלשתין בקהיר. סעיפים אחדים בה שוללים, במפורש או ברמז, את זכות הקיום של ישראל ודוחים כל פיתרון של שלום לסכור הישראלי-ערבי. סעיף 19, למשל, מצהיר כי: "חלוקתה של פלשתין ב-1947 והקמתה של מדינת ישראל בטלות ומבוטלות מייסודן, ללא קשר לזמן שיחלף...". סעיף 22 מצהיר: "שחזור פלשתין יהודים את הישות הציונית האפאריליסטית ויתרום להשגת שלום כמות החיכוך".

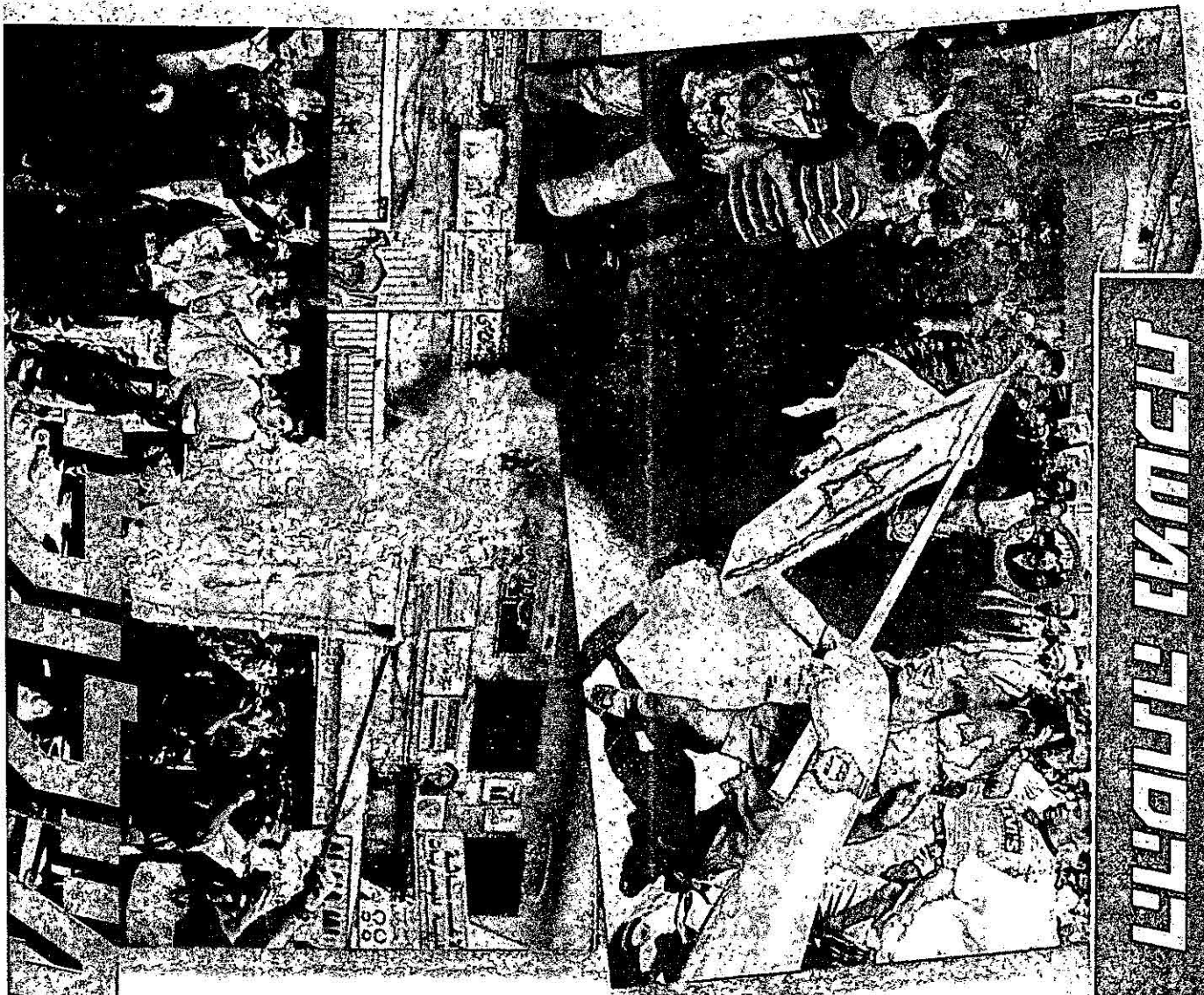
האמנה אף מתכחשת לקיומו של העם היהודי כאומה ולכל קשר שיש לו לארץ-ישראל (סעיף 20). היא מצהירה, כי "המאבק המזוין הוא הדרך החדה לשחרור פלשתין, ולפיכך הוא מהווה אסטרטגיה ולא שקשוק" (סעיף 9).

מתעני מאותם סעיפים באמנה הפלשתין המקראים להשמדתה של מדינת ישראל... את לא נביר באש"פ" (מכת לחודשות בטליויה לאחר הסכם אוסלו, 1.9.93).

במשך כמעט שלושה עשורים עסק אש"פ בפעילות טרור ואלימות נגד ישראל, האמנה אף מתכחשת לקיומו של העם היהודי כאומה ולכל קשר שיש לו לארץ-ישראל (סעיף 20). היא מצהירה, כי "המאבק המזוין הוא הדרך החדה לשחרור פלשתין, ולפיכך הוא מהווה אסטרטגיה ולא שקשוק" (סעיף 9).

במשך כמעט שלושה עשורים עסק אש"פ בפעילות טרור ואלימות נגד ישראל, האמנה אף מתכחשת לקיומו של העם היהודי כאומה ולכל קשר שיש לו לארץ-ישראל (סעיף 20). היא מצהירה, כי "המאבק המזוין הוא הדרך החדה לשחרור פלשתין, ולפיכך הוא מהווה אסטרטגיה ולא שקשוק" (סעיף 9).

ההמקרה ואשכנז

המספרים
למנוע הסתה
התעמולה עדיין נכונה
(המחשבות נחלקו - נספח - להספח ולפרט)

המנון שליטה את מהותו פשטני
ברדיו והפוליויה הפשתניאית.
"הו אדמתנו היפה,
הכלואה בכלוב ומוקפת זאבים,
נגי המוצל,
הרסוד הפוגעים והתנחלו כד הכלבים.
הו ירושלים, הו עירי,
במתברתי,
בעפרוני וכאש רובי, אשמור על הכלוב,
אדהג את הזאבים ואטע את הדגל.
הכלבים לא ינכחו בערי הגבורה."

גניבת הארץ

י"ד הפילמנט הפלשתינאי ומאדריכלי המסך אוסלו אבן עליא (מסומן בעיגול). בעת הפגנה ברמאללה בה הוצת דול ישראל, 12.7.97. (זום 77)

■ הפסקת ההסמכה ההדדית היא האל"ף-ב"ית של כל המסכם שלום ■ לא יעלה על הדעת ששתי אומות יכרתו ביניהן ברית שלום, בעוד מנהיג אחד הצדדים ממשיך להסית את בני עמו נגד האד השני וכלי התקשורת שלו מטפסים ארס ודברי הפפה לאלמוות כלפי בעלת הברית ■ המסכם אוסלו ב' מכיל סעיף מיוחד האוסר על הסמכה (סעיף וואא), ובו נאמר כי ישראל והפלשתינים "ישקדו על שיפוח הבנה הדדית וסובלנות, ויימנעו, בהתאם לכך, מהסמכה, ובכלל זה מהשמולה עוינת זה נגד זה" ■ נשכחה גם התרשומה לתיק שליוותה את המסכם חכרון ובה אישרו הפלשתינים אחדש את מחוייבותם "למיצעת הסמכה ומשמולה עוינת" ■ ערפאת, שריו, עוזריו, דובריו וכלי התקשורת שלו ממשיכים להשמייע נגדו דברי בלע כמו בימים שלפני אוסלו.

11 דו"ח הפרות המסכם

רשות המבחן פנתה לעורך
 "ישראל צריכה
 להיעלם מן המפה"
 19.10.97

פגנצי טודי ממוד ידעה כי לא יידשו
 לתת את הדין על מעשיהם" (22.9.97).
 אפצילי שיפציק את המבנה בו מצאו

13 דו"ח הפרות המסכם

גידוד מילול

הסטה בחסות רשמית
 ד"ר ש' שהמין האלקי אהרן שחרו בנובמבר 96, ואשר הונש לחבר ועדת החוק והביטחון של הכנסת, קובע נחרצות "הרשות הפלשתינית אינה פועלת להפסקת פעילות הסתה נגד ישראל. הסתה מתבצעת באמצעות כלי התקשורת, כגון רדיו, קול פלשתיני והטלוויזיה הפלשתינית"

טריפאת כפיג'יה, בהמארכה עם ראשי החמאס
 "במאבק עם ישראל - כל האפשרויות פתוחות"
 (מטריב, 22.8.97)

טריפאת בכנס בעזה
 "שינים נלחמנו באינתיפאדה, ואנחנו מוכנים לעשות זאת שוב אם נצטרך. כל האופציות פתוחות. יחד נגיע לניצחון עד שנגיע לירושלים"
 (מטריב, 21.8.97)

עבדו רחמן, מזכ"ר הפכ"ם הפלשתיני
 "מתיים והלאה התנגדות להתחלופות לא תהיה בעלת אופי של התבטאות מילולית, גינוי או הונש תלוות למועצת הביטחון של האו"ם"
 (ושינעון מספט, 10.3.97)

מראוון בר גושי, מזכ"ל הפת"ח וחבר מועצת הרשי"ם
 "אינני חושב שידדי אננים זו אלאמות. זהו מעשה של שלום"
 (ירוחם מספט, 17.3.97)

יאמר מעורכת בבשאון הפת"ח
 "רק כאשר פוך זים הם נפלו הרגומים ישדאליים באש רובי הכיתחון הלאומי, הכין נתנתו עד כמה אין כסים להונתו שלפלשתינים ולערבים לא נותרו אופציות, ורק אז הוא הכין שעליו להסתגל לתמוגים החדשים. האלמות המהפכנית, הנתנת מלניטימיות בינלאומית של מאבק כביבוש וכמדונינות הנוגדת את ההסכמים היא האופציה אשר חייבים להניחה על שולחן המגעים והתינוקים המתקיימים עתה. זוהי האופציה שתביא לפריצת דרך בקיסאון הקיים ותפית הוח חיים חדשה בהסכמים"
 (ירוחם מספט, 17.3.97)

הודעה לשיחות מטעם משרד ההסברה הפלשתיני
 "מזא תחלתו של הסכסוך הישראלי-ערבי חתרו ממשלות ישראל ליישום תיאודיות מסוכנות ביותה של טיהור אתני נגד העם הפלשתיני. בהתאם לאידאולוגיה המונינית שלהם, דבקו מקבלי התחלטות בישראל בנישול עם מאדמתו על מנת להושיב בה עם ללא אדמה"
 (29.3.97)

שר התקשורת הפלשתיני
 "רביץ הכין את המעב לאחד שישלים מחיר כבד ביותר. כרגע שנתנתו יראה דם ברחובות, גם הוא יבין זאת"
 (עמחא פאיוני בנאיון ל'מיאמא ד'חאלה', 5.4.97)

דרשו מסוד אל אקצה בשידור חי
 "ב'קול פלשתיני'
 "המאבק שאנו מנהלים הוא מאבק אידאולוגי. והשאלה היא להיכן נעלמה האדמה האיסלמית בפלשתינין? היכן חיפה יופי, לוד ורמלה, עכו, עפת וטבריה? היכן חברון?"

(יחסים אנונימיים) 23.5.97

פייסל חסייני, הערד לענייני ירושלים
ברשות הפלשתינאית.

ישאל מנסה להציג מכשולים בפני
השלים. אם היא תמשיך בהצלחה
במשמיתה זו, לא תיוותר לנו אלא
אופציה חלופית - מלחמה".
(טל-אירוח, 18.5.97)

הוא הפולטי לענייני הכוונה
לאוהי ברשיים

"נתייצע תמיד מנגד, נאיים על
ערכים ולא נאפשר להם להתפשט.
נתייצע בכל כוחנו נגד כל ניסיון
התחלתי. רק אנו נקבע מה הם
האזורים החיוניים ביותר בכל
התחלות, ונהפוך את חיי
המתחללים למהומים".
(טל-יחסיים טל-יחידת, 30.4.97)

המועצה המזכיקת הפלשתינית.
"מועצת הרשות הפלשתינית מפרכת
את כל הקדושים המעונים שנפגעו
בגל ההתנגדות הנאצל לפעילות
ההתחלחלות של ממשלת ישראל"
(התקרה מוסמכת 27.3.97, מים ספורים אחר
תפוגע בקמפיין "אסדום")

הפלשתינית מוציגי המכילים
חומרים מסדטים וחורמונים

הפוגעים בכוח הנבוא ומוצרי מזון
מקולקלים, במטרה להדעיל ולפגוע
באוכלוסיה הפלשתינית. אהנו
בהחלט מרגישים כי מודובר בתכנון
מאורגן ובמייזמה המקבלת את הסות
צ"ל".
(דיועור אחריות, 25.6.97)

"אנהנו בעיצומו של ג'יהאד לקראת הקמת פלשתיין"

דיועור אחריות, 23.10.96

אנטישמיות ברשות הפלשתינית

"התבטאויות אנטישמיות הן חלק בלתי נפרד מההטרוריק של בכורים
ברשות הפלשתינית". זוהי קביעת ד"ח, ממשלת חדיש שהוכן לקראת
פגשת נתינת אולברייט בפאריס באמצע דצמבר האחרון. בד"ח
נאמר: "הרשות מעודדת את הרשימוש באנטישמיות בהקשרות
הפלשתיניות. תוד הפדה של הסכמי אוסלו ותכנון
להתבטאויות האנטישמיות הללו שישה מאפיינים:
1. דימויים אנטישמיים קלאסיים
2. רשוואות בין ישראל לנאצים
3. הכחשת השואה
4. האשמות משמיות
5. דה-לגיטימציה של ישראל והיעם היהודי
6. הקבלה בין הצונות למענות
הפלשתיניים מתחיסים הכופות לפורטוקולים של זקני ציון. נשחיתים
של הרשיפ מפלסמים סיפורים על "עומות" יהודיות ועל "צפונות"
היהודים. היהודים מתוארים לעיתים קרובות כחדים שלטוני. והאבי כספר
תוך ההתייחסות מדי פעם ל"שילוק" ולסותר מונציה של שייקספיר
כדוגמאות להתנגדות יהודית

נגד ישראל"

(דיועור אחריות, 13.9.96)

על ירושלים לא נדבר, ופלשטים לא
נחזיר, והתחלחלות לא נפרק, ומו
הנבולות לא ניסוג כי אז היא
(הרשי"פ) אומרת אנו נחזיר אל
האלמות, אבל בפעם הזאת זה עם
30,000 חיילים פלשתינאים תמושים
ונשטת...
(הטלוויזיה הפלשתינאית, ינואר 96)

"התכוננו לקרב המדולף"

(מקריב, 7.8.97)

מאור מערכת בעתון שופרה של
הרשי"פ.

"נתנתו יותר נאצי מהיטלר"

(טל-מ, 3.4.96)

ברקשות והסגורה שהושבו לריקים:

הוא בהרבה גיוס לשורות המשטרה הפלשתינית.

- **שאחיה סוכרי צוברל רחמן אבו מג'י**, חשד בגניזת ליד צווח את שמעון הרוח ב-19 בספטמבר 1994. ישראל הגישה מספר פעמים בקשת הסגרה רשמית: ב-13 בספטמבר 1998, ב-29 אוגוסט 1995, וב-6 בספטמבר 1995. הוראות הפלשתינית לא השיבה לכשת הישראלית שותפו לפגיע העבירה מאג'י באלפה ללכדי "ישראל וכיום מצרע עונש מאסר של 12 שנים.
- **זוסוף מרחוק אחמד ראעי**, חנושב קרקיליה, השתתף ברצחם של שני מטילים יהודים. אהוד כבוד ואור שחרר ברוח קלט ב-18 ביולי 1995. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 בספטמבר 1995, וב-14 בנובמבר 1995. הוא נעצר ע"י המודיעין הפלשתיני בספטמבר 1995 ונשפט ל-7 שנות מאסר.
- **שאחיה עזי אחמד ראעי**, חנושב קרקיליה, השתתף ברצחם של שני מטילים יהודים. אהוד כבוד ואור שחרר ברוח קלט ב-18 ביולי 1995. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 בספטמבר 1995, וב-14 בנובמבר 1995. הוא נעצר ע"י המודיעין הפלשתיני. פורץ פנים עצור ע"י המודיעין הפלשתיני.

- **אחמד סאבא עקוב אבו צברה**, חנושב בית אל, השתתף ברצחם של שני מטילים יהודים. אהוד כבוד ואור שחרר ברוח קלט ב-18 ביולי 1995. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 בספטמבר 1995, וב-14 בנובמבר 1995. הוא נעצר ע"י המודיעין הפלשתיני. פורץ פנים עצור ע"י המודיעין הפלשתיני.
- **אחמד סאבא עקוב אבו צברה**, חנושב בית אל, השתתף ברצחם של שני מטילים יהודים. אהוד כבוד ואור שחרר ברוח קלט ב-18 ביולי 1995. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 בספטמבר 1995, וב-14 בנובמבר 1995. הוא נעצר ע"י המודיעין הפלשתיני. פורץ פנים עצור ע"י המודיעין הפלשתיני.

אבודים טלוח מוצעפ אלאים, חשד ברצחם של אישה צור וננה כן ה-12 אפרים ב-11 בדצמבר 1996.

- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **בסאם חליל צברל רחמן עוס**, חנושב האן יונס, חשד בגניזת ליד צווח את צבי פיקסלד במושב נו-אור ב-10 בדצמבר 1993. הוא נעצר לאחר מכן שחררה, וכיום פעיל בכוחות הביטחון הפלשתינים.
- **אמר מרחם מוסא עוס**, חנושב האן יונס, פעל בנידאד האסלאמי, חשד כיהיה מעורב בגניזת ליד צווח את צבי פיקסלד במושב נו-אור. גם הוא נעצר לאחר מכן שחררה, וכיום פעיל בכוחות הביטחון הפלשתינים.
- **עבראללה מחמוד סאמיר**, חשד בגניזת ליד צווח את צבי פיקסלד במושב נו-אור. הוא נעצר לאחר מכן שחררה, וכיום פעיל בכוחות הביטחון הפלשתינים.

- **בסאם סוכרי איסא**, חשד במעורבות בגניזת רטורו ברוב יאל סלמון, ברושלים ב-9 באוקטובר 1994. הוא נעצר לאחר מכן שחררה, וכיום פעיל בכוחות הביטחון הפלשתינים.
- **אחמד סאבא עקוב אבו צברה**, חנושב בית אל, השתתף ברצחם של שני מטילים יהודים. אהוד כבוד ואור שחרר ברוח קלט ב-18 ביולי 1995. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 בספטמבר 1995, וב-14 בנובמבר 1995. הוא נעצר ע"י המודיעין הפלשתיני. פורץ פנים עצור ע"י המודיעין הפלשתיני.

אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.

- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.

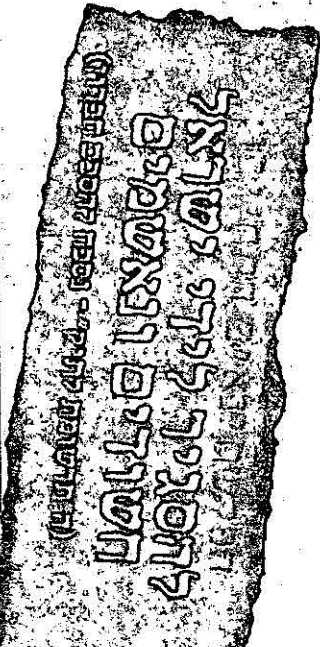
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.
- **אבוודיס סמעד אליאם ראגי**, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.

הוא בהרבה גיוס לשורות המשטרה הפלשתינית. שאחיה סוכרי צוברל רחמן אבו מג'י, חשד בגניזת ליד צווח את שמעון הרוח ב-19 בספטמבר 1994. ישראל הגישה מספר פעמים בקשת הסגרה רשמית: ב-13 בספטמבר 1998, ב-29 אוגוסט 1995, וב-6 בספטמבר 1995. הוראות הפלשתינית לא השיבה לכשת הישראלית שותפו לפגיע העבירה מאג'י באלפה ללכדי "ישראל וכיום מצרע עונש מאסר של 12 שנים.

אבודים טלוח מוצעפ אלאים, חשד ברצחם של אישה צור וננה כן ה-12 אפרים ב-11 בדצמבר 1996. אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל. אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל. אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.

אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל. אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל. אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.

אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל. אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל. אבוודיס סמעד אליאם ראגי, חשד ברצחם של אישה צור וננה אפרים מכות-אל.

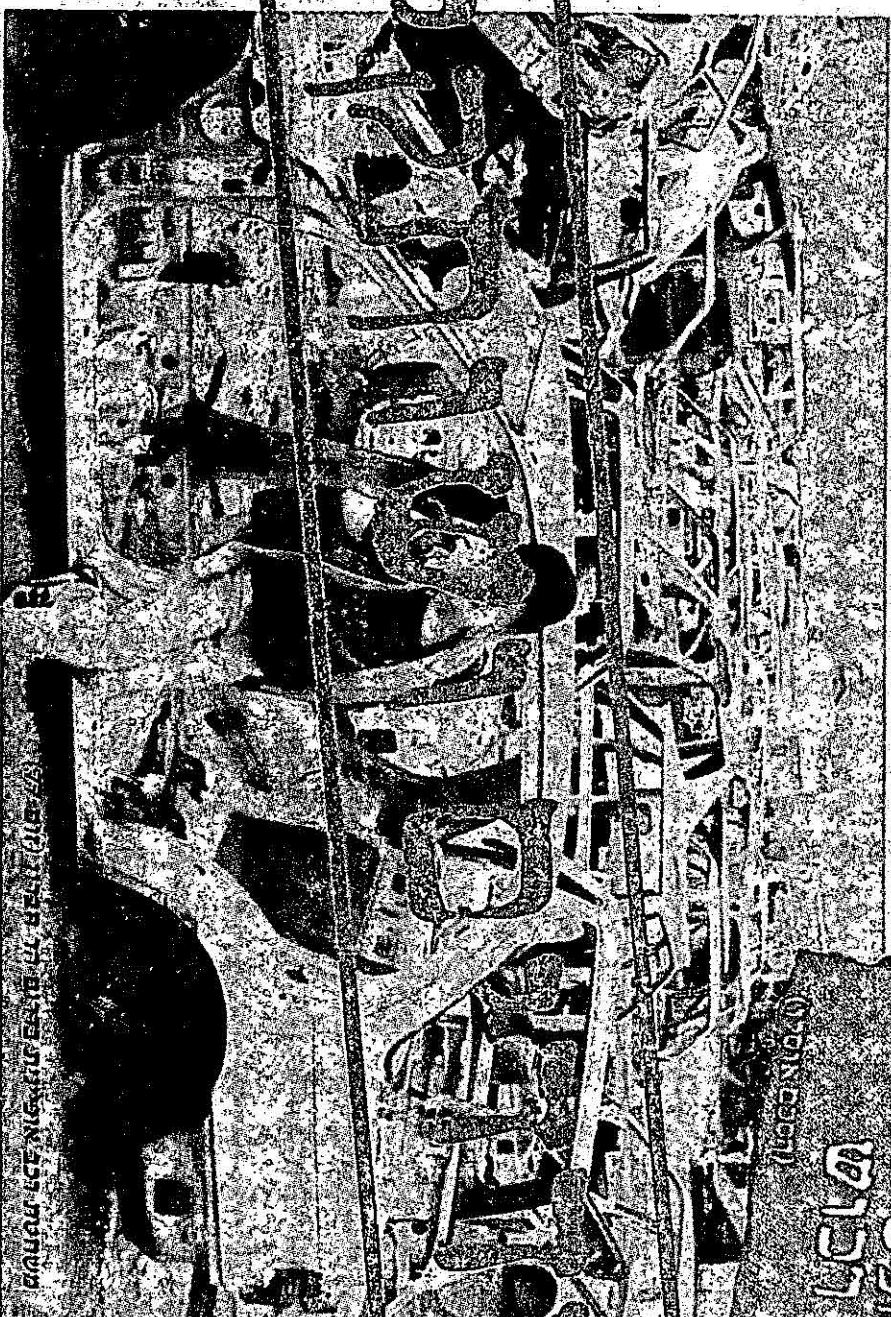
עקרי מעקלים למתקבולים

- **הסכם אוסלו ב' קובע, כי ישראל רשאית לדרוש מהפלשתינים את הסגרתו של אדם הנמצא בשטחי האוטונומיה ונחמד בפיוע עבירה בחחום השיפוט הפלילי הישראלי (נספח IV, סעיף 2)**
- **הרש"פ מחוייבת להיענות לכל בקשה רשאית, לעצור את החשוד ולהעבירו לידיה של ישראל (שם)**
- **במרושמת לתיק המצורפת להסכם חכרון, אישורה הרש"פ מחדש את התחייבותה, כי "בכשה להסגרת חשודים ונאשמים תפוע בהתאם להסכם הביניים"**
- **בפועל לא הוסגר אפילו מחבל אחד**

אופיו נויזיה

למנוע מעשי פשע
נגד המכוש

(המספר 107)

פשתות רב-אופינות פיתוח תל אביב

רעידת מכוש

ם

כשבועיים מצא חושב מרכז הארץ את מכונת הפ-מ-1 שלו שנגנבה, בשווי 130 אלף שקלים, בכפר שווייכה בשומרון. כפר זה הוא מרכז שוק למכירת, פירוק וזיוף מכונות. גנבי ומכונות דרישו 20 אלף שקלים. האיש הציע להם חמשת אלפים שקלים, והתחנן בפניהם שיסכימו לעשות לו

כל 11 דקות נגנבת מכונת כמדינת ישראל

ומועברת לאוטונומיה ולניכח המכונות מרהות

חלק בלתי נפרד מהוויית המס אסלו ומאושיותיו

מיליארדי שקלים יורדים לשמיון במשחרשות

הרכב באזורי האוטונומיה ידיה של משפחה

ויוזמל רטרות מהווייתו ומי חוולת את המחיר

כל יום נגנבות בארץ 123 מכונות

כסך הכל נגנבו בשנת '97 43 אלף

מכונות, לעומת 21 אלף מכונות

נגנבות בשנת '92, השנה שקדמה

להסכמי אוסלו. על פי הערכת אביגדור

קפלן, מנכ"ל, כלל ביטוח, הנזק הישיר

השנה למשק הישראלי הוא 1.8

מיליארד דולאר

מתחייבים בכמה מהישובים הערבים

מעבר לקו הירוק בשומרון "שוק פתוח" למכירת מכוניות שנוגמו מישראלים"

הנהגה. הם הסכימו להמתין יום עד שיגיעו כסף".

הביטוח של לציסקה, אך זו סירבה. כעבור יום הודיעו לו הגנבים שהוא יכול לשכוח מהמכונית. פנייה לקצין פלשתיני, שנכה בקירבה מקום, לא הועילה דבר".

לחוצפה אין גבול, כנראה. לא פעם מגיעים קאצנים ובכיריים פלשתיניים לפגישות עם מקביליהם הישראליים במכוניות גנובות. רק לפני שבועות ספורים נלכד חבר הפרלמנט הפלשתיני, מוסה אבו סבחה, כשהוא נהג כמרוצד, שנגנבה זמן קצר קודם לכן ממגרש מכוניות בירושלים. האיש הוא שותפו של אחד מראשי מנגנוני הביטחון הפלשתיניים, אשר מפעיל רשתות של גנבי מכוניות וגורף הון. הסכמי אוסלו, מבחינתו ומבחינת עמיתיו, אינם אלא עיסוק רכב אחת גדולה.

להשבת הגניבה. הנפוץ הוא בתשובה לשאלה טליוויזיונית קטנת בעניין זה פרץ יוצצו הישראלי של ערפאת

בצחוק לכבי, וענה: "מה לא עושים כשביל ירדנים". אחר-כך התברר שאשתקד הוא הושיט ידיו הזמני דומה לירדן נוסף. עיתונאי חשוב ב"הארץ", שמונחתו נגנבה במהלך סיקור מסע באיחור רכב גנוב כלשהו, מוחזרת המכונית לבעליה הישקל. ראש עיריית תל-אביב לשעבר, שלמה להט, הודגם הערכי.

"לא פעם מגיעים קאצנים ובכיריים פלשתיניים לפגישות עם מקביליהם הישראליים במכוניות גנובות. רק לפני שבועות ספורים נלכד חבר הפרלמנט הפלשתני, מוסה אבו סבחה, כשהוא נהג כמרוצד, שנגנבה זמן קצר קודם לכן"

והיו עוד מקרים. כמעט מדי יום מביאים העיתונאים סיפורים של אזרחים פשוטים, שמכוניתם נגנבה לרוע המזל אין להם קשרים עם אחמד טיפ. "הארץ", לדוגמה, הביא בחדש נובמבר האחרון את הסיפור המתפלג הכא: "לפני

אלף מכוניות, לעומת 21 אלף מכוניות גנובות בשנת '92, השוע שקדמה להסמעי אוסלו. הנזק הישיר למושק הישראלי הוא 1.8 מיליארד דולאר"

רוכ המכוניות הגנובות עושות דרכן לתחומי האוטונומיה. חלקן מפורקות לחלקי חילוף במשטחת רכב הפועלות לאור היום, חלקן נמכרות בזול הזול בשוק יריש ועוד, ומהחודרות שבתן מועברות לשימוש בכירי הרשות הפלשתנית. לא די בכך שהרשות אינה נלחמת בגנבים, היא יוזמת ומעודדת את הגניבות עד כדי כך. שמועבית כלי הרכב הנגנבים מכפר סבא, ראשון לציון או ירושלים מוזמנים כדי בכירי הרשות. כשקצין או סמוע"ל עוזי חפץ

כמיוצבכיש או כלנדדובר, הוא פונה לגורמים המתאימים במימסד, בניניהם ראשי מנגנוני הביטחון, ומומין את רכב השירות שלו. עד מהרה נוחתת הוראה מתאימה וחליליות הרכש הערפאתיות יוצאות לשדות הציד הוצייתים בערכות רמת אביב, קרית גת או שכונת אחרות בחיפה. בתוך ימים

• התחייבות לסלק את מערדי אשי"פ מירושלים היתה אחת מאבני היסוד של הליכוד במערכת הבחירות האחרונה, אך מאז הבחירות המצב שם רק החריץ. • למעש צמאום מזער. של הפעילות המדינית באוריינט-האוס הכל נשאר כשהיה. • לאחרונה אף השלימה הרשות הפלסטינית השתלטות על כל בתי החולים הערביים בעיר. • מאוזה טרם צומש מהתחייבותה בהסמכי חברון ואסלו לא להציב דריסת רגל בבירה.

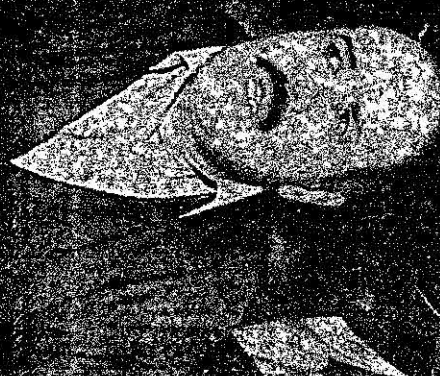
רצח יונתן ורעיהו מנהל את ירושלים

ירושלים היא אחד מנושאי הקונפונטוס המטעים בישראל. בימין וכשמאל דוגלים באי חלוקתה מחדש וברשיאורחות החת וייבנות ישראל. על כן, הקפידה ממשלת רבין כשעלתה לעגן בהסכם אוסלו, כי המחויבות פלסטינית לא להציב דריסת רגל בבירתנו. סעיף XVII בהסכם הזה קובע כי כל נושא ירושלים יידון במשא-ומתן על הסדר הקבוע בין שני הצדדים, ועל כל פנים חל איסור על הרשות הפלסטינית להפעיל סמכות כלשהי או לקיים פעילות כלשהי בירושלים.

בתרשומת לחק המלוחה את הסכם חברון, מה-15 בינואר 1997, אישרה מחדש הריש"פ כי "פעילות ממשלתית פלסטינית, ומיקומם של משרדי ממשלה פלסטיניים, יכונעו בהתאם לקבוע בהסכם הבניינים".

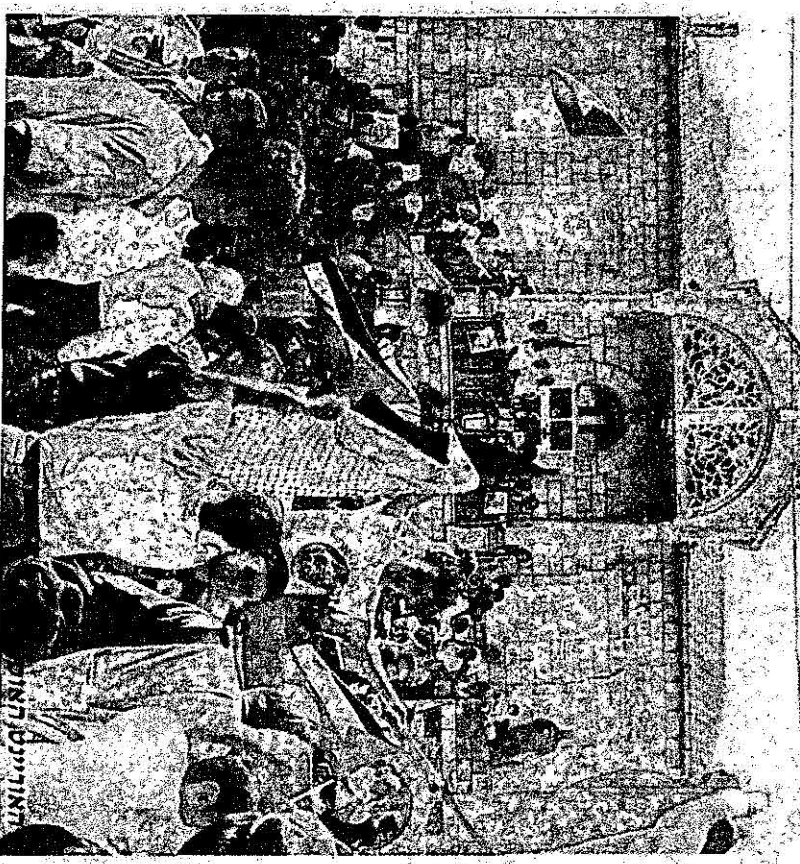
במילים אחרות: לא בירושלים. ואלום, למרות הסכם חברון, ולמרות הסכם אוסלו ב', מקיימת הריש"פ בירושלים פעילות שלטונית נרחבת. החל בחינוך וכלה כבירות ונכונשאים חריים. כמורה העיר פועלים כ-20 מוסדות ושמייים של הרשות או מוסדות הקשורים בה, ובניהם:

לא לבצע פעולות שלטרונות בירושלים
 (מתחשבות קיתקי - נספח להסכם הפתח)

נפרל רחלניס
 בדיקה "מטריבי"
 מוסדות פלסטיניתים
 שונספרו בירושלים
 מאישיכים לפעול

(נוס 77)

בפעילות המדינית המתמדת באוריינות
 האוס, נמשכת כרגיל הפעילות השלטונית
 של אנשי ערפאת בבירת ישראל. שלוש
 המשרדים שעל סגריהם "הקובד" בשר
 השר קולני חגיגית בהחלטה 97 נותרו
 פתוחים עד היום לאחר שמפעליהם סיפקו
 הצהרה שקיימת, לפיה אין להם זיקה
 לרשות הפלתינית ולא יפעלו מטעמה.
 רק לאחרונה נאלצה הנכנס לחוקק
 כבדהלות חוק מיוחד, כדי למנוע מהרשות
 הפלתינית לקיים פעילות הצופה במיוחד
 בירושלים. מפקד אוכלוסין ב-21
 בנובמבר דיווח העיתון הרשמי של
 הרש"פ, אל חיאת אל ג'דיה, כי הלשכה
 הפלתינית לסטטיסטיקה הצהירה
 ש"מפקד האוכלוסין יכלול את כל
 השטחים הפלתינים בגדה המערבית
 ובצדה, לרבות מזה יהושלים". שבע
 לאחר מכן אישר מחדש חזן אבו ליברת,
 ראש הלשכה לסטטיסטיקה, כי בהתנת
 לבצע את המיפקד בירושלים. חרף האמור
 בהסכמי אוסלו וחברון בעניין ירושלים
 הוא דחה על הסף את גלויי ההתנתדות
 הישראליים למיפקד: "אני מאמין שהשר
 לביטחון פנים, אביגדור קהלי וקבוצת
 השחצנים הנגדרת אחריי יכולים רק לרבר
 ולאיים. אמרנו כבר מספר פעמים כי יש
 לנו תוכנית ואנני יישם אותה במלואה,
 כמתוכנן" (אל חיאת אל ג'דיה),
 11.97.29). באמור, רק הקיחה בהחלה
 בכנסת שיבשה בסופו של דבר את מהלך
 המפקד. הצרה היא שאין עדיין חוק
 המחייב את הממשלה לאכוף את החוק
 על הרשות הפלתינית הסתלקות
 מירושלים, כמוסכם בחוזה אוסלו למציהם.

דו"ח הפרות ההסכם 15

3. כוח 17 משמר וגיטא).
 4. ביטחון מחוז ירושלים של ג'אמיל
 עותמאן נאצי.
 נוכחותם המתמדת שם משקפת
 מאמצים מרוכזים של הרש"פ לחזקת חזקת
 ריבונותה של ישראל בעיר. למעשה
 מרוכז במדינה כחזן מדינה. לא פעם
 אפשר להבחין בסיועם ונגלים או רוכבים
 של אנשי ביטחון פלתיניים ברחובות
 הראשיים של מרח העיר, בהר הכינה
 ובסביבות מלון אמרקן קולוני. כמו כן
 הם מעצקים שירותי אבטחה במהלך
 החפילות על הר הכינה.
 על פי מצאא מערכת הביטחון היו
 אנשי ביטחון פלתינים מעורבים בשנתים
 האחרונות בהמששים מקרי חטיפה של
 תושבים פלתינים ממחוז העיר לחזמה
 ואוטונומיה ובלעלה מ-130 עבירות
 נוספות. דו"ח ממשלתי שהופץ בקיץ
 האחרון בארץ ובעולם קובע: "אנשי
 ביטחון פלתינים מנהלים פעילות ענפה
 בירושלים, הכוללת מצעים, איסוף
 מודיעין, חקירות פליליות ואכיפת צווים
 והנחיות של הרשות הפלתינית ויאסר
 ערפאת. במאמץ להשתיק גורמי
 אופוזיציה, מאיימים אנשי שרות הביטחון
 המסכל של ראג'וב על עיתונאים ועורכי
 עיתונים פלתינים ומפחדים אותם. הם
 אף מתעורבים במחלוקות על רקע עיסקי
 וכשאר החוזמים האחרים, וידוע כי ניסו
 בעבר למנוע מאזרחים להגיש תלונות
 למשטרת ישראל".
 בנימין נתניהו הכטיח במערכת
 הביטחון לשים קץ לתופעה זאת, אך מעט
 מאוד נעשה בתחום זה מאז עלותו
 לשלטון. לעומת מצאום מזערי שחל

- משרד המופתי של ירושלים והארץ
- מקדושת, בראשות עכרמה צברי;
- הוועדה הלאומית האיטלקית למאבק
 בהתנתקות;
- המועצה האיטלקית העליונה;
- האוריינת דאוס בניהול פייסל חוסייני;
- משרד החינוך הפלתיני;
- המשרד לעורכי וספרות;
- מועצת השיכון הפלתינית;
- ועדת ירושלים של המועצה המזרחית;
- מוסד הפצוה הפלתיני למען פצועי
 האינתיפאדה (למעשה מוסד של אנשי
 מנגנון הביטחון הפלתיני);
- סוכנות הידענות הפלתינית וראפ"א;
- בית החולים אל מאסד;
- בית החולים אוגוסטה וקטוריה;
- משרד הכלכלה, התכנון ושיחוף הפעולה
 בראשות נביל שעה;
- המשרד למיפוי וגיאוגרפיה כרואדי ג'וני;
- משרדו של המתאם עבד אל קאדר, חבר
 המועצה המזרחית, בשכונת בית חנינא;
- אוניברסיטת אל-קרדם, סמוך למזוואן
 ורקפלי כמורת ירושלים (לאחרונה הציא
 בני"ץ צו מניעה נגד המשך פעולת המוסד
 הזה);
- משרד מושל מחוז ירושלים כאבו דים,
 אחד מ-16 מחוזות בגדה.

1. שדות הביטחון המסכל של ג'יבריל
 ראג'וב
2. שרות המודיעין הכללי הפלתיני.

23.5.94, יומנספורג

ערפאת
"אני רואה כעת את
חומות ירושלים, מיסדי
ירושלים וכוסיות
ירושלים, אחי ברוא
ובדם נפדה אותך
פלשתין
 רדיו קול פלשתין, 28.4.97

ערפאת
"הג'יהאד ייאשך
ירושלים היא לא רק
של העם הפלשתני
אלא של כל האומה
האיסלאמית"